EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 22.6.2011
KOM(2011) 370 lopullinen

2011/0172 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

energiatehokkuudesta ja direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta

{SEK(2011) 779 lopullinen}
{SEK(2011) 780 lopullinen}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

EU on asettanut tavoitteekseen vähentää primäärienergian kulutusta 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä[1]. Tästä tavoitteesta on myös tehty yksi älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän Eurooppa 2020 -strategian[2] viidestä yleistavoitteesta.

Komission tuoreimmat arviot, joissa otetaan huomioon vuoteen 2020 ulottuvat kansalliset energiatehokkuustavoitteet, jotka jäsenvaltiot ovat asettaneet Eurooppa 2020 -strategian puitteissa, osoittavat, että EU saavuttaa ainoastaan puolet 20 prosentin tavoitteestaan vuoteen 2020 mennessä[3]. Eurooppa-neuvosto[4] ja Euroopan parlamentti[5] ovat kehottaneet komissiota hyväksymään uuden kunnianhimoisen energiatehokkuusstrategian, jonka puitteissa voitaisiin toteuttaa määrätietoisia toimia vielä jäljellä olevien merkittävien mahdollisuuksien hyödyntämiseksi.

Antaakseen uutta pontta energiatehokkuuden parantamiselle komissio esitti 8. maaliskuuta 2011 uuden energiatehokkuussuunnitelman, jossa määritellään toimenpiteet uusien säästöjen saavuttamiseksi energian tuotannossa ja käytössä.

Tässä lainsäädäntöehdotuksessa eräät energiatehokkuussuunnitelman näkökohdat muunnetaan sitoviksi toimenpiteiksi. Ehdotuksen päätarkoituksena on edistää merkittävällä tavalla vuodelle 2020 asetetun EU:n energiatehokkuustavoitteen saavuttamista. Jotta tässä onnistuttaisiin, ehdotus on hyväksyttävä kiireellisesti ja pantava viipymättä täytäntöön jäsenvaltioissa.

Ehdotus ulottuu myös 20 prosentin tavoitetta pidemmälle, ja siinä pyritään vahvistamaan yhteinen kehys energiatehokkuuden edistämiselle EU:ssa vuoden 2020 jälkeen. Ehdotus on strateginen prioriteetti komission vuoden 2011 työohjelmassa.

1.2. Yleinen tausta

EU tuo entistä enemmän energiaa entistä korkeammin hinnoin. Tätä taustaa vasten energiavarojen saatavuus tulee keskipitkällä aikavälillä nousemaan entistä tärkeämpään asemaan, ja se saattaa myös vakavasti vaarantaa EU:n talouskasvun. Tästä syystä energiatehokkuus on yksi keskeinen näkökohta Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahankkeessa ”Resurssitehokas Eurooppa”[6]. Energiatehokkuuden parantaminen on kustannustehokkain ja nopein tapa parantaa energian saannin varmuutta, ja se on tehokas keino vähentää ilmastonmuutokseen vaikuttavia kasvihuonekaasupäästöjä. Kuten komission tiedonannossa ”Etenemissuunnitelma – siirtyminen kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050”[7] esitetään, energiatehokkuus voi auttaa EU:ta saavuttamaan ja jopa ylittämään kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteensa.

---

1 7224/1/07, REV 1.
2 KOM(2010)2020.
3 SEC(2011)277.
4 EUCO 2/1/11.
5 2010/2107(INI).
6 KOM(2011)21.
7 KOM(2011)112.

EU:n talouden energiatehokkuuden parantaminen vaikuttaa myös myönteisesti talouskasvuun ja työpaikkojen luomiseen. Energiansäästöt vapauttavat taloudellisia resursseja, jotka voidaan investoida edelleen muualle talouteen ja jotka voivat helpottaa julkisten budjettien kireää tilannetta. Yksittäisten kuluttajien kannalta energiatehokkuus merkitsee energialaskujen pienenemistä. Energiaköyhyyteen voidaan puuttua strategisesti toteuttamalla energiatehokkuutta parantavia toimia. Lisäksi sen, että voidaan tuottaa enemmän kuluttamalla vähemmän energiaa, pitäisi parantaa EU:n eri teollisuudenalojen kilpailukykyä ja antaa niille maailmanlaajuinen johtoasema energiatehokkuuteen liittyvien teknologioiden alalla. Energiatehokkuus ja säästöt hyödyttävät koko EU:n taloutta, julkista sektoria, yrityksiä ja yksityishenkilöitä. Näistä syistä Euroopan energiastrategiassa vuoteen 2020 energiatehokkuus nimettiin yhdeksi EU:n energiapolitiikan painopistealueista tulevina vuosina.

1.3. Voimassa olevat säännökset ja määräykset

Tämän ehdotuksen soveltamisala on päällekkäinen kahden direktiivin eli yhteistuotantodirektiivin (2004/8/EY) ja energiapalveludirektiivin (2006/32/EY)[8] kanssa. Kummankaan direktiivin avulla ei ole täysin pystytty hyödyntämään energian säästömahdollisuuksia. Siksi ehdotetaan, että nämä kaksi direktiiviä kumotaan kun uusi direktiivi tulee voimaan, lukuun ottamatta energiapalveludirektiivin 4 artiklan 1–4 kohtaa ja liitteitä I, III ja IV. Näiden säännösten mukaan jäsenvaltioiden olisi saavutettava vuoteen 2017 mennessä ohjeellinen energiansäästötavoite, joka on 9 prosenttia kunkin jäsenvaltion energian loppukulutuksesta energiapalveludirektiivin täytäntöönpanoa edeltäneen viisivuotiskauden perusteella laskettuna. Tämä tavoite – vaikka se onkin laajuudeltaan ja vaatimustasoltaan erilainen – edistää EU:n 20 prosentin energiatehokkuustavoitteen saavuttamista vuoteen 2020 mennessä, joten se olisi pidettävä voimassa vuoteen 2017 saakka.

Muita uuden direktiivin säännösten kanssa päällekkäisiä säännöksiä ovat energiamerkintöjä koskevan direktiivin 2010/30/EU[9] 9 artiklan 1 ja 2 kohta, jotka kumotaan uuden direktiivin tullessa voimaan.

1.4. Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Ehdotus liittyy kiinteästi älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävään Eurooppa 2020 -strategiaan[10], sillä EU:n 20 prosentin energiatehokkuustavoite sisältyy yhteen strategian viidestä yleistavoitteesta. Se on yksi vuodelle 2011 suunnitelluista ehdotuksista, joiden avulla pyritään toteuttamaan yksi strategian seitsemästä keskeisestä aloitteesta, Eurooppa 2020 -lippulaivahanke ”Resurssitehokas Eurooppa”. Ehdotus on EU:n ilmastopolitiikan mukainen ja täydentää sitä.

Tämän ehdotuksen tavoitteena olevan energiakulutuksen vähentämisen pitäisi myös auttaa jäsenvaltioita saavuttamaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuutta koskevat tavoitteensa, jotka on vahvistettu uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetussa direktiivissä 2009/28/EY[11].

---

8 EUVL L 144, 27.4.2008, s. 64.
9 EUVL L 153, 18.6.2010, s. 1.
10 EUCO 13/10.
11 EUVL L 140, 23.4.2009, s. 16.

2. KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

2.1. Kuulemiset, tiedonkeruu ja asiantuntijatiedon käyttö

Ehdotuksen pohjana on käytetty laajasti jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kannanottoja, joita on saatu eri yhteyksissä, myös julkisessa internet-kuulemisessa[12]. Toisen laajan kuulemisen käynnistivät tammikuussa 2011 kestävää energiaa käsittelevän Bukarestin foorumin työryhmät (joihin kuuluu jäsenvaltioiden ja sidosryhmien edustajia)[13]. Ehdotettujen vaihtoehtojen vaikutuksista tehtiin kattava analyysi, jossa käytettiin kolmen mallin ja lukuisien selvitysten tuloksia. Analyysissä tarkasteltiin vaihtoehtojen taloudellisia, yhteiskunnallisia ja ympäristövaikutuksia ottaen huomioon toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet.

2.2. Vaikutusten arviointi

Vaikutustenarvioinnissa on tarkasteltu lukuisia vaihtoehtoja, jotka on ryhmitelty kolmelle tasolle:

- **Ensimmäisen tason toimintavaihtoehdoissa** tarkastellaan keinoja parantaa nykyistä poliittista kehystä. Analyysissa keskitytään pääasiassa seuraaviin kysymyksiin: olisiko energiapalveludirektiivissä nykyisin sovellettavaa lähestymistapaa tavoitteiden asettamiseen jatkettava vuoteen 2020 saakka, olisiko kansallisia energiansäästötavoitteita korotettava EU:n 20 prosentin tavoitteen saavuttamiseksi, ja jos olisi, olisiko tavoitteiden oltava sitovia vai ohjeellisia.

Analyysin perusteella energiatehokkuusdirektiivin tavoitteet olisi säilytettävä loppukäyttösektoreilla niiden määräaikaan saakka eli vuoteen 2016, mutta 20 prosentin energiatehokkuustavoitteen saavuttamiseksi niitä on täydennettävä kunnianhimoisemmilla energiansäästötavoitteilla Eurooppa 2020 -prosessin puitteissa. Analyysin mukaan näiden tavoitteiden ei tarvitse olla tällä hetkellä sitovia ja samat tai paremmat tulokset voidaan saavuttaa sitovilla toimenpiteillä. Yhdessä nykyisen toimintakehyksen kanssa näiden sitovien toimenpiteiden pitäisi olla riittäviä, jotta EU:n 20 prosentin tavoite saavutetaan vuonna 2020. Edistymistä on kuitenkin seurattava ja tarvittavat korjaavat toimet on toteutettava riittävän ajoissa, jotta 20 prosentin tavoitteen saavuttaminen vuonna 2020 voidaan varmistaa myös siinä tapauksessa, ettei edistyminen ole riittävän nopeaa.

- Toisen tason toimintavaihtoehdoissa tarkastellaan erilaisia toimenpiteitä, joilla voidaan hyödyntää vielä jäljellä olevat taloudelliset mahdollisuudet kysyntä- ja tarjontapuolella.

Vaikutustenarvioinnissa tarkastellaan energiansäästövelvoitejärjestelmiä mahdollisena keinona saavuttaa energiansäästöjä loppukäyttösektoreilla. Vaikutustenarvioinnin tulosten mukaan energiansäästövelvoitteilla voidaan saavuttaa huomattavia säästöjä, mutta energiapalveludirektiivin nykyisiä säännöksiä (joissa tällaiset velvoitteet ovat vain yksi vaihtoehdoista, joilla jäsenvaltiot voivat varmistaa, että energialaitokset saavuttavat säästöjä loppukäyttösektoreilla) olisi vahvistettava. Tähän liittyen käsitellään seuraavia kysymyksiä: minkä tasoisia energiansäästöjä energialaitoksilta vaaditaan, pitäisikö tällaisten velvoitejärjestelmien suunnittelu jättää täysin jäsenvaltioiden vastuulle vai pitäisikö järjestelmien keskeiset osatekijät yhdenmukaistaa. Vaikutustenarvioinnissa esitetään kansallisten energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien käyttöönottoa kaikissa jäsenvaltioissa

---

[12] Lisätietoja on ehdotukseen liittyvän vaikutustenarvioinnin 1.2 kohdassa ja liitteissä I ja II.

[13] Raporttiluonnokset ovat saatavilla osoitteessa: http://ec.europa.eu/energy/efficiency/bucharest.

tavoitteena saavuttaa 1,5 prosentin vuotuinen säästö energian loppukulutuksessa. Vaikka tietyt keskeiset osatekijät on yhdenmukaistettava EU:n tasolla (kohdealat, vaatimustaso ja laskentamenetelmät), jäsenvaltioille olisi jätettävä mahdollisuus mukauttaa järjestelmät kansallisiin olosuhteisiinsa tai säilyttää nykyiset järjestelmänsä suurelta osin. Lisäksi harkittiin vaihtoehtoa, jossa Euroopassa otetaan käyttöön kaupattavien valkoisten todistusten järjestelmä, mutta se hylättiin samoista syistä kuin vaihtoehto, jossa järjestelmän kaikki osatekijät yhdenmukaistetaan täysin.

Toisessa toimintavaihtoehtojen kokonaisuudessa tarkastellaan toimenpiteitä, joihin osallistuu julkinen sektori. Analyysin mukaan kahdenlaiset toimenpiteet voisivat olla hyödyllisiä. Ensinnäkin 3 prosenttia julkisten elinten omistuksessa olevista rakennuksista olisi kunnostettava vuosittain kustannusoptimaaliselle tasolle, eli nykyinen saneerausaste kaksinkertaistettaisiin. Toiseksi julkiset elimet olisi velvoitettava ostamaan energiatehokkaita tuotteita ja rakennuksia nykyisten energiamerkkien ja -todistusten pohjalta.

Muita vaihtoehtoja, joilla olisi huomattavia myönteisiä vaikutuksia niiden kustannuksiin verrattuna, ovat energiapalvelumarkkinoita edistävät toimet, entistä parempien tietojen antaminen kotitalouksille ja yrityksille entistä useammin niiden tosiasiallisesta energiankulutuksesta laskutuksen ja älykkäiden kulutusmittareiden avulla sekä suurten yritysten pakolliset energiakatselmukset. Vaikutustenarviointi osoittaa, että kaikilla näillä toimenpiteillä voidaan korjata tietovajetta, joka on yksi tehokkuuden esteitä, ja niiden avulla voitaisiin saavuttaa suuria energiansäästöjä. Muiden vaihtoehtojen, joissa energiatehokkuutta pyritään edistämään vapaaehtoisilla toimenpiteillä, ei katsota olevan riittäviä, jotta kaikki säästömahdollisuudet voitaisiin toteuttaa.

Vaikutustenarvioinnissa analysoidaan myös sitä, millä toimenpiteillä voitaisiin auttaa hyödyntämään energiatehokkuuden parantamismahdollisuudet energian muuntamisessa ja jakelussa. Arvioinnissa hylätään vaihtoehdot, joihin sisältyy nykyisen yhteistuotantodirektiivin säännösten jatkaminen, koska ne eivät edistä energiatehokkuutta koko energiahuoltoalalla vaan ainoastaan suhteessa yhteistuotantoon varmistamatta kuitenkaan sähkön ja lämmön yhteistuotannon tosiasiallista käyttöönottoa (jäsenvaltioilla on ainoastaan velvollisuus kerätä tietoja ja raportoida komissiolle). Analyysin mukaan vähimmäisvaatimusten vahvistaminen energiantuotannon tehokkuudelle (mukaan lukien yhteistuotantoa ja kaukolämmitystä/-jäähdytystä koskevat pakolliset vaatimukset uusille sähköntuotantolaitoksille ja tehokkaiden yhteistuotantolaitosten pakollinen liittäminen ja ensisijainen pääsy verkkoon) parantaisi merkittävästi tuotannon energiatehokkuutta. Energiatehokkuusvelvoitteiden asettaminen energia-alan sääntelyviranomaisille olisi myös hyödyllinen keino parantaa energian siirron ja jakelun tehokkuutta.

Vaikutustenarvioinnissa tarkastellaan kansallisen raportoinnin ja täytäntöönpanon seurannan vaihtoehtoja. Jotta hallinnollista taakkaa voitaisiin rajoittaa ja samalla varmistaa edistymisen asianmukainen seuranta, arvioinnissa ehdotetaan kevytmuotoista vuotuista raportointia tiettyjen energiatehokkuus- ja säästöindikaattoreiden pohjalta, joita voitaisiin hyödyntää vuotuisissa kansallisissa uudistusohjelmissa. Tätä täydennettäisiin energiatehokkuustoimenpiteitä ja -ohjelmia koskevilla yksityiskohtaisemmilla tiedoilla, joita pyydettäisiin jäsenvaltioilta vain joka kolmas vuosi.

- Kolmannen tason toimintavaihtoehdoissa arvioidaan valittujen ensimmäisen ja toisen tason toimenpiteiden oikeudellista muotoa. Arvioinnissa todetaan, että EU:n 20 prosentin energiatehokkuustavoitteen saavuttamiseksi EU:n politiikassa on hyödynnettävä kaikkien sektoreiden energiansäästömahdollisuudet, mukaan lukien sektorit, jotka eivät kuulu energiapalveludirektiivin soveltamisalaan. Tästä syystä esitetään sellaisen uuden lainsäädäntöehdotuksen antamista, joka kattaa kahden nykyisen direktiivin soveltamisalan ja

laajentaa sen kaikille sektoreille, joilla on mahdollisuuksia saavuttaa energiansäästöjä. Kahden direktiivin yhdistäminen yhdeksi säädökseksi katsottiin parhaaksi vaihtoehdoksi, jotta nykyistä sääntelykehystä voidaan yksinkertaistaa ja johdonmukaistaa.

Oikeudellisen muodon osalta analyysin tulos ei ollut yhtä selvä. Samalla kun lainsäädäntöehdotuksen erityiset säännökset ovat saaneet muotonsa on myös käynyt selväksi, että direktiivi on sopivin säädöstyyppi, kun otetaan huomioon säädöksen sisältö ja tarve hyväksyä uusia täytäntöönpanotoimenpiteitä kansallisella tasolla.

Valittujen toimintavaihtoehtojen kokonaisvaikutusten arvioimiseksi tehty mallintaminen osoittaa, että ehdotettujen toimenpiteiden nettovaikutus EU27:ssä on riittävä, jotta primäärienergian 20 prosentin säästötavoite voidaan saavuttaa. Vaikutustenarviointi osoittaa myös, että lisäkustannukset, jotka aiheutuvat 20 prosentin kokonaistavoitteen saavuttamisesta valitun toimenpidekokonaisuuden avulla, ovat vähäiset verrattuna hyötyihin. Näiden toimenpiteiden taloudelliset, yhteiskunnalliset ja ympäristöön liittyvät kokonaisvaikutukset edistävät vahvasti EU:n politiikan ja Eurooppa 2020 -strategian toteuttamista.

Energiatehokkuus on yksi keskeisistä tekijöistä, joiden avulla voidaan saavuttaa siirtymistä vähähiiliseen talouteen vuonna 2050 koskevan etenemissuunnitelman tavoitteet. Päästöoikeuksien hinta on tärkeä kannustin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiselle. Tämän ehdotuksen valmistelun yhteydessä toteutettu mallinnus osoitti, että ehdotetut toimenpiteet johtavat kasvihuonekaasupäästöjen lisävähennyksiin, mutta tulokset eivät olleet selviä sen suhteen, mikä on toimenpiteiden mahdollinen vaikutus päästöoikeuksien hintaan. Toteuttaessaan toimenpiteitä 20 prosentin energiatehokkuustavoitteen saavuttamiseksi komission on seurattava uusien toimenpiteiden vaikutusta EU:n päästökauppajärjestelmästä annettuun direktiiviin 2003/87/EY, jotta päästökauppajärjestelmässä säilytettäisiin kannustimet, joilla palkitaan vähähiilisyyttä edistävät investoinnit ja valmistetaan päästökauppajärjestelmään kuuluvia aloja tulevaisuudessa tarvittaviin innovaatioihin. Tässä yhteydessä on harkittava tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä, mukaan lukien päästökauppajärjestelmän mukauttaminen siirtämällä sivuun vastaava päästöoikeuksien määrä huutokaupattavien oikeuksien määrästä vuosina 2013–2020, jos asiasta tehdään poliittinen päätös.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

3.1. Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Ehdotetulla direktiivillä vahvistetaan yhteinen kehys energiatehokkuuden edistämiselle EU:ssa, jotta voidaan varmistaa primäärienergian 20 prosentin säästötavoitteen saavuttaminen vuoteen 2020 mennessä ja tasoittaa tietä energiatehokkuuden parantamiselle myös sen jälkeen. Siinä vahvistetaan säännöt, joiden tarkoituksena on poistaa esteet ja korjata markkinoiden puutteita, jotka haittaavat energian toimitusten ja käytön tehokuutta.

Loppukäyttösektorin kannalta ehdotetussa direktiivissä keskitytään toimenpiteisiin, joissa asetetaan julkiselle sektorille vaatimuksia, jotka koskevat sekä sen omistamien rakennusten kunnostamista että korkeiden energiatehokkuusvaatimusten soveltamista rakennusten, tuotteiden ja palveluiden hankinnoissa. Ehdotuksen mukaan jäsenvaltioiden olisi perustettava energiatehokkuusvelvoitejärjestelmiä. Suurissa yrityksissä olisi järjestettävä säännöllisiä energiakatselmuksia. Lisäksi ehdotuksessa asetetaan energiayhtiöille mittaamista ja laskutusta koskevia vaatimuksia.

Energian tuotantosektorin osalta ehdotuksessa edellytetään, että jäsenvaltiot hyväksyvät kansalliset lämmitys- ja jäähdytyssuunnitelmat, joiden avulla hyödynnetään tehokkaan

yhteistuotannon ja tehokkaan kaukolämmön ja -jäähdytyksen mahdollisuuksia. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että aluesuunnittelumääräykset ovat linjassa näiden suunnitelmien kanssa. Viranomaisten on vahvistettava lupaperusteet, joilla varmistetaan, että laitokset sijaitsevat lähellä lämmön kysyntäpisteitä ja että kaikki uudet sähköntuotantolaitokset ja olemassa olevat laitokset, joita uudistetaan merkittävästi, varustetaan tehokkailla yhteistuotantoyksiköillä. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava määritellä ehdot, joiden täyttyessä tästä velvollisuudesta voidaan poiketa. Lisäksi ehdotuksessa edellytetään, että jäsenvaltiot kokoavat kaikkien polttoaineiden polttoa tai kaasun ja öljyn jalostusta harjoittavien laitosten energiatehokkuustiedot, ja asetetaan vaatimukset, jotka koskevat ensisijaista/taattua verkkoon pääsyä, tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön asettamista ajojärjestyksessä etusijalle sekä uusien hukkalämpöä tuottavien teollisuuslaitosten liittämistä kaukolämmitys- tai jäähdytysverkkoihin.

Muita ehdotettuja toimenpiteitä ovat muun muassa kansallisten energia-alan sääntelyviranomaisten tehokkuusvaatimukset, tiedotustoimet, sertifiointijärjestelmien saatavuutta koskevat vaatimukset, energiapalvelujen kehittämistä edistävät toimet sekä jäsenvaltioiden velvollisuus poistaa energiatehokkuuden esteet, erityisesti ristiriitaiset kannustimet rakennuksen omistajan ja vuokralaisen välillä tai rakennusten omistajien kesken.

Lopuksi ehdotuksessa säädetään kansallisten energiatehokkuustavoitteiden vahvistamisesta vuodelle 2020 ja velvoitetaan komissio esittämään vuonna 2014 arvio siitä, voiko unioni saavuttaa 20 prosentin säästön primäärienergian kulutuksessa vuoteen 2020 mennessä. Komission on esitettävä arvionsa Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ja sen jatkoksi on tarvittaessa annettava lainsäädäntöehdotus, jossa vahvistetaan pakolliset kansalliset tavoitteet.

3.2. Oikeusperusta

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 194 artiklan 2 kohtaan. Sopimuksen 194 artiklan 1 kohdan mukaan ”sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan yhteydessä sekä ympäristön säilyttämistä ja sen tilan parantamista koskevan vaatimuksen huomioon ottaen unionin energiapolitiikalla pyritään jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuun hengessä […] c) edistämään energiatehokkuutta ja energiansäästöä sekä uusiin ja uusiutuviin energialähteisiin perustuvien energiamuotojen kehittämistä”. Tämän ehdotuksen tavoitteena on nimenomaan luoda yhteinen kehys energiatehokkuuden edistämiselle unionissa.

3.3. Toissijaisuusperiaate

Toissijaisuusperiaatetta sovelletaan tähän ehdotukseen, koska energia-asiat eivät kuulu unionin yksinomaiseen toimivaltaan.

EU on asettanut tavoitteekseen vähentää primäärienergian kulutusta 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä. Tästä tavoitteesta on myös tehty Eurooppa 2020 -strategian viidestä yleistavoitteesta. Nykyisellä energiatehokkuutta koskevalla lainsäädännöllä, erityisesti energiapalveludirektiivillä ja yhteistuotantodirektiivillä, ei ole täysin pystytty hyödyntämään kaikkia energian säästömahdollisuuksia. Jäsenvaltioiden tasolla tällä hetkellä voimassa olevat toimenpiteet eivät myöskään riitä poistamaan jäljellä olevia markkina- ja sääntelyesteitä.

Energiahaasteet, joihin tällä ehdotuksella pyritään vastaamaan (energiansaannin varmuus, kestävä kehitys ja ilmastonmuutos sekä EU:n kilpailukyky), koskettavat koko EU:ta Yhteinen EU-tason toiminta on välttämätöntä, jotta voidaan varmistaa, että toiminta on koordinoitua ja yhteiset tavoitteet voidaan saavuttaa tehokkaammin.

Uudessa direktiivissä ehdotetut toimenpiteet auttavat osaltaan varmistamaan, että kaikki jäsenvaltiot osallistuvat asianmukaisesti toimiin, joita tarvitaan 20 prosentin tavoitteen saavuttamiseksi. Toimenpiteillä varmistetaan myös tasapuoliset toimintaolosuhteet kaikille markkinatoimijoille, etenkin vahvistamalla energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset (jotka koskevat muun muassa pääsyä julkisille markkinoille, yritysten energiakatselmusvelvoitteita, energialaitosten energiansäästövelvoitteita ja yhteistuotannon harjoittajien pääsyä verkkoon). Ehdotus antaa investoijille varmuuden EU:n tavoitteen saavuttamisesta ja tuesta energiatehokkuuden parantamistoimenpiteille, kuten tehokkaalle yhteistuotannolle ja kaukolämmölle ja -jäähdytykselle.

3.4. Suhteellisuusperiaate ja sääntelytavan valinta

Ehdotuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen energiatehokkuustavoitteiden saavuttamiseksi. Siinä asetetaan tiukat energiatehokkuusvaatimukset useille aloille, mutta jäsenvaltiot voivat edelleen suosia energiatehokkuuden parantamistoimenpiteitä kansallisiin olosuhteisiinsa parhaiten sopivalla tavalla.

Sääntelytavaksi on valittu direktiivi, joka on saatettava osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä. Direktiivissä määritellään lopullinen tulos ja yleiset vaatimukset, mutta jätetään jäsenvaltioille riittävästi joustovaraa mukauttaa täytäntöönpano kansallisiin erityispiirteisiinsä. Tässä nimenomaisessa tapauksessa direktiivi riittää ehdotuksen tavoitteiden saavuttamiseen. Sääntelyn aste on siis oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Kuten ehdotukseen liittyvässä rahoitusselvityksessä esitetään, direktiivi pannaan täytäntöön nykyistä talousarviota käyttäen, eikä sillä ole vaikutusta monivuotiseen rahoituskehykseen.

5. LISÄTIEDOT

5.1. Lainsäädännön yksinkertaistaminen

Ehdotus edistää lainsäädännön yksinkertaistamista, vaikka se ei sisällykään yksinkertaistamista koskevan työsuunnitelman toimenpideluetteloon. Tämän ehdotuksen hyväksymisen myötä energiapalveludirektiivi ja yhteistuotantodirektiivi korvataan yhdellä direktiivillä, joka tarjoaa kokonaisvaltaisemman lähestymistavan energiatehokkuuteen ja energian säästämiseen. Myös hallinnolliset menettelyt yksinkertaistuvat jossain määrin, kun täytäntöön on pantava vain yksi direktiivi kahden sijaan.

Raportointivelvollisuuksista säädetään nykyisin molemmissa direktiiveissä. Ne korvataan yhdellä vuosittaisella raportilla (perinpohjainen raportti joka kolmas vuosi), joka pohjautuu Eurooppa 2020 -strategian mukaiseen raportointiprosessiin.

Ehdotuksessa yksinkertaistetaan myös nykyiseen energiapalveludirektiiviin sisältyviä energiansäästötoimenpiteitä koskevia vaatimuksia. Tässä suhteessa ehdotuksen pitäisi auttaa keventämään jäsenvaltioiden nykyistä hallinnollista taakkaa huomattavasti.

5.2. Lainsäädännön kumoaminen

Ehdotuksen hyväksymisestä seuraa, että aiempaa lainsäädäntöä kumotaan. Tämä koskee direktiivin 2010/30/EU 9 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä direktiivejä 2004/8/EY ja 2006/32/EY. Direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1–4 kohta ja liitteet I, III ja IV kumotaan vasta 1. päivästä tammikuuta 2017.

5.3. Uudelleentarkastelu-, tarkistus- tai raukeamislauseke

Ehdotus sisältää useita uudelleentarkastelulausekkeita.

5.4. Uudelleenlaatiminen

Ehdotukseen ei liity uudelleenlaatimista.

5.5. Vastaavuustaulukko

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina kansalliset säännökset, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä kyseisten säännösten ja tämän direktiivin välinen vastaavuustaulukko.

5.6. Euroopan talousalue (ETA)

Ehdotus on Euroopan talousalueen kannalta merkittävä, minkä vuoksi se olisi ulotettava kattamaan myös Euroopan talousalue.

2011/0172 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

energiatehokkuudesta ja direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 194 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen[14],

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[15],

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon[16],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Unionia kohtaavat ennen näkemättömät haasteet, jotka johtuvat yhä kasvavasta riippuvuudesta energian tuonnista ja niukoista energiavaroista sekä tarpeesta rajoittaa ilmastonmuutosta ja selvitä talouskriisistä. Energiatehokkuus on yksi arvokas keino, jolla näihin haasteisiin voidaan vastata. Se parantaa unionin energiansaannin varmuutta vähentämällä primäärienergian kulutusta ja energian tuontia. Se auttaa vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä kustannustehokkaalla tavalla ja siten hillitsemään ilmastonmuutosta. Siirtymisen energiatehokkaampaan talouteen pitäisi myös nopeuttaa innovatiivisten teknologisten ratkaisujen leviämistä ja parantaa unionin teollisuuden kilpailukykyä, mikä edistää talouskasvua ja luo laadukkaita työpaikkoja useilla energiatehokkuuteen liittyvillä aloilla.

(2) Maaliskuun 8 ja 9 päivänä 2007 järjestetyn Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmissä korostetaan tarvetta parantaa energiatehokkuutta unionissa, jotta voidaan saavuttaa tavoitteeksi asetettu 20 prosentin säästö unionin primäärienergian

[14] EUVL C , , s. .
[15] EUVL C , , s. .
[16] EUVL C , , s. .

kulutuksessa ennusteisiin verrattuna vuoteen 2020 mennessä. Tämä merkitsee unionin primäärienergian kulutuksen vähentämistä 368 Mtoe:lla vuonna 2020[17].

(3) Kesäkuun 17 päivänä 2010 järjestetyn Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmissä vahvistetaan energiatehokkuustavoite yhdeksi unionin uuden työllisyyden ja älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategian (Eurooppa 2020 -strategian) yleistavoitteeksi. Osana tätä prosessia ja jotta tavoite voitaisiin panna täytäntöön kansallisella tasolla, jäsenvaltioiden on vahvistettava kansalliset tavoitteet läheisessä vuoropuhelussa komission kanssa sekä kuvailtava kansallisissa uudistusohjelmissaan, kuinka ne aikovat saavuttaa tavoitteet.

(4) Komission tiedonannossa Energia 2020[18] energiatehokkuus asetetaan keskeiselle sijalle EU:n energiastrategiassa vuoteen 2020 sekä peräänkuulutetaan uutta energiatehokkuusstrategiaa, jonka avulla kaikki jäsenvaltiot voivat irrottaa energiankäytön talouskasvusta.

(5) Euroopan parlamentti pyysi 15 päivänä joulukuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa energiatehokkuustoimintasuunnitelman tarkistamisesta[19] komissiota sisällyttämään tarkistettuun energiatehokkuustoimintasuunnitelmaansa toimenpiteitä puutteellisen edistymisen korjaamiseksi, jotta EU:n yleinen energiatehokkuustavoite voidaan saavuttaa vuoteen 2020 mennessä.

(6) Yksi Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahankkeista on ”Resurssitehokas Eurooppa”, jonka komissio hyväksyi 26 päivänä tammikuuta 2011[20]. Siinä energiatehokkuus nimetään yhdeksi keskeiseksi tekijäksi energiavarojen kestävän käytön varmistamisessa.

(7) Helmikuun 4 päivänä 2011 järjestetyn Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmissä tunnustetaan, että EU:n energiatehokkuustavoitteen saavuttaminen ei etene suunnitellusti ja että tarvitaan määrätietoisia toimia, jotta voidaan hyödyntää merkittävät mahdollisuudet päästä suurempaan energiansäästöön rakennusten, liikenteen, tuotteiden ja prosessien osalta.

(8) Komissio hyväksyi 8 päivänä maaliskuuta 2011 energiatehokkuussuunnitelman 2011[21]. Siinä vahvistetaan, että unioni on jäämässä jälkeen energiatehokkuustavoitteestaan. Tilanteen korjaamiseksi suunnitelmassa esitetään joukko energiatehokkuuspolitiikkoja ja -toimenpiteitä, jotka kattavat koko energiaketjun, mukaan lukien energian tuotanto, siirto ja jakelu. Lisäksi siinä käsitellään julkisen sektorin johtavaa asemaa energiatehokkuuden alalla, rakennusten ja laitteiden energiatehokkuutta, teollisuuden energiatehokkuutta sekä tarvetta tarjota loppukäyttäjille keinoja säädellä omaa energiankulutustaan. Liikennesektorin energiatehokkuutta tarkastellaan liikenteen valkoisessa kirjassa, joka hyväksyttiin 28

---

17 Vuonna 2007 tehtyjen ennusteiden mukaan primäärienergia kulutus olisi 1842 Mtoe vuonna 2020. 20 prosentin vähennys merkitsee 1474 Mtoe:n kulutusta vuonna 2020 eli 368 Mtoe:n vähennystä ennusteisiin verrattuna.

18 KOM(2010) 639 lopullinen.

19 2010/2107 (INI).

20 KOM(2011)21.

21 KOM(2011) 109 lopullinen.

päivänä maaliskuuta 2011[22]. Erityisesti valkoisen kirjan aloitteessa 26 peräänkuulutetaan asianmukaisia hiilidioksidipäästönormeja kaikissa liikennemuodoissa, tarvittaessa täydennettyinä energiatehokkuusvaatimuksilla kaikenlaisten voimanlähdetyyppien kattamiseksi.

(9) Komissio antoi 8 päivänä maalikuuta 2011 tiedonannon ”Etenemissuunnitelma – siirtyminen kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050”[23], jossa todetaan, että energiatehokkuuden parantamiseen on paneuduttava aiempaa enemmän myös tästä näkökulmasta.

(10) Tätä taustaa vasten on välttämätöntä saattaa ajan tasalle energiatehokkuutta koskeva unionin lainsäädäntökehys antamalla direktiivi, jolla pyritään saavuttamaan yleinen energiatehokkuustavoite eli 20 prosentin säästö unionin primäärienergian kulutuksessa vuoteen 2020 mennessä ja saavuttamaan lisäparannuksia energiatehokkuudessa vuoden 2020 jälkeen. Tätä varten direktiivissä olisi vahvistettava yhteinen kehys energiatehokkuuden edistämiselle unionissa ja määriteltävä erityiset toimenpiteet joidenkin energiatehokkuussuunnitelmaan 2011 sisältyvien suositusten toteuttamiseksi ja suunnitelmassa yksilöityjen vielä toteutumattomien merkittävien energiansäästömahdollisuuksien hyödyntämiseksi.

(11) Vastuunjakopäätöksen (N:o 406/2009/EY)[24] mukaan komission on arvioitava vuoteen 2012 mennessä yhteisön ja sen jäsenvaltioiden edistymistä tavoitteessa vähentää energiankulutusta 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä ennusteisiin verrattuna ja annettava tätä koskeva kertomus. Lisäksi päätöksessä edellytetään, että jäsenvaltioiden auttamiseksi niiden pyrkimyksissä täyttää yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumukset komissio ehdottaa 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä tiukennettuja tai uusia toimenpiteitä energiatehokkuuden parantamisen vauhdittamiseksi. Tähän vaatimukseen vastataan tällä direktiivillä. Lisäksi se edistää niiden tavoitteiden saavuttamista, jotka on asetettu siirtymistä kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050 koskevassa etenemissuunnitelmassa, etenkin vähentämällä energia-alan kasvihuonekaasupäästöjä, sekä päästöttömän sähköntuotannon saavuttamista vuoteen 2050 mennessä.

(12) Kaikkien olemassa olevien energiansäästömahdollisuuksien hyödyntämiseksi tarvitaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa, joka kattaa säästöt energian toimitus- ja loppukäyttösektoreilla. Samalla hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisestä sisämarkkinoilla annetun direktiivin 2004/8/EY[25] ja energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista annetun direktiivin 2006/32/EY[26] säännöksiä olisi vahvistettava.

(13) Olisi parasta, jos 20 prosentin energiatehokkuustavoite saavutettaisiin energiatehokkuutta eri aloilla edistävien erityisten kansallisten ja Euroopan tason toimenpiteiden kumulatiivisen täytäntöönpanon tuloksena. Jos tämä lähestymistapa ei tuo tulosta, poliittista kehystä olisi kuitenkin tarpeen vahvistaa lisäämällä siihen sitovien tavoitteiden järjestelmä. Ensimmäisessä vaiheessa jäsenvaltiot olisi siis

---

22 KOM(2011) 144 lopullinen.
23 KOM(2011) 112 lopullinen.
24 EUVL L 140, 5.6.2009, s. 136.
25 EUVL L 52, 21.2.2004, s. 50.
26 EUVL L 144, 27.4.2008, s. 64.

velvoitettava vahvistamaan kansalliset energiatehokkuustavoitteet, -järjestelmät ja -ohjelmat. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, onko näiden tavoitteiden oltava sitovia vai ohjeellisia niiden alueella. Toisessa vaiheessa komission olisi arvioitava nämä tavoitteet ja kunkin jäsenvaltion yksittäiset toimet sekä saavutettua edistystä koskevat tiedot, jotta voidaan arvioida, millä todennäköisyydellä unionin yleinen tavoite saavutetaan ja ovatko yksittäisten jäsenvaltioiden toimet riittäviä yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi. Siksi komission olisi seurattava tiiviisti kansallisten energiatehokkuusohjelmien toteuttamista tarkistetun lainsäädäntökehyksen mukaisesti ja osana Eurooppa 2020 -prosessia. Jos arviointi osoittaa, ettei unionin yleistä tavoitetta todennäköisesti saavuteta, komission olisi ehdotettava pakollisia kansallisia tavoitteita vuodelle 2020 ottaen huomioon kunkin jäsenvaltion lähtötason, niiden taloudellisen suorituskyvyn ja toteutetut varhaiset toimet.

(14) Julkisten menojen kokonaismäärä vastaa 19 prosenttia unionin bruttokansantuotteesta Tästä syystä julkinen sektori on tärkeä liikkeellepaneva voima, joka voi edistää markkinoiden muutosta kohti energiatehokkaampia tuotteita, rakennuksia ja palveluja ja muuttaa tapaa, jolla kansalaiset ja yritykset kuluttavat energiaa. Energiankulutuksen vähentäminen energiatehokkuutta parantavilla toimenpiteillä voi myös vapauttaa julkisia resursseja muuhun käyttöön. Kansallisen, alueellisen ja paikallistason julkisten elinten olisi toimittava esimerkkeinä energiatehokkuuden alalla.

(15) Rakennusten saneerausastetta olisi kasvatettava, koska olemassa oleva rakennuskanta muodostaa suurimman potentiaalisen energiansäästösektorin. Rakennukset ovat myös ratkaisevassa asemassa kun pyritään saavuttamaan EU:n tavoite vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 80–95 prosentilla vuoteen 2050 mennessä vuoden 1990 tasoon verrattuna. Julkisten elinten omistamat rakennukset muodostavat merkittävän osan rakennuskannasta ja niillä on suuri näkyvyys yhteiskunnassa. Siksi on asianmukaista määritellä vuosittainen saneerausaste kaikille julkisten elinten omistamille rakennuksille niiden energiatehokkuuden parantamiseksi. Saneerausaste ei saisi rajoittaa rakennusten energiatehokkuudesta 19 päivänä toukokuuta 2010 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2010/31/EU[27] vahvistettujen lähes nollaenergiarakennuksia koskevien velvoitteiden soveltamista. Julkisten rakennusten kunnostamisvelvoite täydentää mainitun direktiivin säännöksiä, sillä niiden mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava olemassa olevien rakennusten laajamittaisten korjausten yhteydessä, että rakennusten energiatehokkuus nostetaan tasolle, joka täyttää energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset.

(16) Lukuisat kunnat ja muut julkiset elimet jäsenvaltioissa ovat jo ottaneet käyttöön kokonaisvaltaisia lähestymistapoja energian säästämiseen ja energian tarjontaan, esimerkiksi noudattamalla kaupunginjohtajien ilmastosopimusaloitteen mukaisesti laadittuja kestävän energiankäytön toimintasuunnitelmia, sekä kokonaisvaltaisia lähestymistapoja kaupunkien kehittämiseen, joissa mennään rakennuksia tai liikennemuotoja koskevia yksittäisiä toimia pidemmälle. Jäsenvaltioiden olisi kannustettava kuntia ja muita julkisia elimiä laatimaan kokonaisvaltaisia ja kestäviä energiatehokkuussuunnitelmia, joilla on selvät tavoitteet, ottamaan kansalaiset mukaan niiden kehittämiseen ja toteuttamiseen ja tiedottamaan heille riittävästi suunnitelmien sisällöstä ja edistymisestä tavoitteiden saavuttamisessa. Tällaisilla suunnitelmilla voidaan saavuttaa huomattavia energiansäästöjä, etenkin jos niiden toteutuksessa

[27] EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13.

käytetään energianhallintajärjestelmiä, joiden avulla asianomaiset julkiset elimet voivat paremmin hallita energiankulutustaan. Kaupunkien, kuntien ja muiden julkisten elinten välillä olisi kannustettava kokemusten vaihtoa innovatiivisimmista ratkaisuista.

(17) Tiettyjen tuotteiden ja palvelujen hankintojen ja rakennusten oston ja vuokraamisen osalta niiden julkisten elinten, jotka tekevät julkisia rakennusurakoita tai julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevia sopimuksia, olisi näytettävä esimerkkiä ja tehtävä energiatehokkaita hankintapäätöksiä. Tämä ei kuitenkaan saisi vaikuttaa julkisia hankintoja koskevien EU-direktiivien säännöksiin.

(18) Arviointi, joka on tehty mahdollisuudesta perustaa unionin tasolla ”valkoisten todistusten” järjestelmä, on osoittanut, että nykyisessä tilanteessa kyseinen järjestelmä aiheuttaisi liiallisia hallintokustannuksia. Lisäksi on olemassa riski, että energiansäästöt keskittyisivät joihinkin jäsenvaltioihin eikä niitä saavutettaisi kaikkialla unionissa. Energiansäästötavoite voidaan ainakin tässä vaiheessa saavuttaa paremmin kansallisilla energiatehokkuusvelvoitejärjestelmillä tai muilla vaihtoehtoisilla toimenpiteillä, joilla saavutetaan samansuuruiset energiansäästöt. Komission olisi kuitenkin määriteltävä delegoidulla säädöksellä ehdot, joiden mukaisesti jokin jäsenvaltio voisi tulevaisuudessa tunnustaa toisessa jäsenvaltiossa saavutetut energiansäästöt. Tällaisten järjestelmien vaatimustaso on asianmukaista vahvistaa yhteisellä unionin tason kehyksellä samalla kun jäsenvaltioille jätetään huomattavasti joustovaraa, jotta ne voivat ottaa täysimittaisesti huomioon markkinatoimijoiden kansallisen organisaation, energiasektorin erityiset toimintaolosuhteet ja loppuasiakkaiden tottumukset. Yhteisen kehyksen olisi annettava energialaitoksille mahdollisuus tarjota energiapalveluja kaikille loppuasiakkaille eikä ainoastaan niille, joille ne myyvät energiaa. Tämä lisää kilpailua energiamarkkinoilla, koska energialaitokset voivat eriyttää tuotteensa tarjoamalla täydentäviä energiapalveluja. Yhteisen kehyksen pitäisi antaa jäsenvaltiolle mahdollisuus sisällyttää kansalliseen järjestelmäänsä vaatimuksia, joilla tavoitellaan sosiaalisia päämääriä, etenkin sen varmistamiseksi, että myös heikossa asemassa olevat asiakkaat voivat hyötyä paremmasta energiatehokkuudesta. Lisäksi sen pitäisi antaa jäsenvaltiolle mahdollisuus vapauttaa pienet yritykset energiatehokkuusvelvoitteesta. Komission tiedonannossa ”Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (Small Business Act)”[28] esitetään periaatteet, jotka niiden jäsenvaltioiden, jotka päättävät olla käyttämättä tätä mahdollisuutta, olisi otettava huomioon.

(19) Energiansäästömahdollisuuksien hyödyntämiseksi tietyissä markkinasegmenteissä, joissa energiakatselmuksia ei yleensä tarjota kaupallisesti (kuten kotitalouksissa tai pienissä ja keskisuurissa yrityksissä), jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että energiakatselmuksia on saatavilla. Energiakatselmusten olisi oltava pakollisia ja säännöllisiä suurille yrityksille, koska niiden energiansäästöt voivat olla mittavia.

(20) Katselmukset olisi suoritettava riippumattomalla ja kustannustehokkaalla tavalla. Riippumattomuusvaatimus sallii sen, että katselmuksia suorittavat yrityksen omat asiantuntijat, kuitenkin sillä edellytyksellä, että he ovat päteviä tai akkreditoituja eivätkä ole suoraan tekemisissä katselmuksen kohteena olevan toiminnan kanssa ja että jäsenvaltio on perustanut järjestelmän, jolla varmistetaan ja tarkastetaan katselmusten laatu ja määrätään tarvittaessa seuraamuksia.

---

[28] KOM(2008) 394 lopullinen.

(21) Energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä määriteltäessä olisi otettava huomioon tehokkuuden parannukset ja säästöt, joita voidaan saavuttaa kustannustehokkaiden teknisten innovaatioiden kuten älykkäiden mittareiden laajamittaisella käytöllä. Näiden innovaatioiden säästöhyötyjen maksimoimiseksi loppukäyttäjien olisi voitava nähdä havainnollisessa muodossa kustannus- ja kulutusindikaattorit ja saada säännöllisesti tosiasialliseen kulutukseen perustuvia käyttäjäkohtaisia laskuja.

(22) Jäsenvaltioiden olisi energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä suunnitellessaan otettava asianmukaisesti huomioon tarve varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja unionin lainsäädännön yhdenmukainen täytäntöönpano Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen määräysten mukaisesti.

(23) Tehokas sähkön ja lämmön yhteistuotanto ja kaukolämpö ja -jäähdytys tarjoavat merkittäviä mahdollisuuksia primäärienergian säästöihin, eikä näitä mahdollisuuksia ole juurikaan hyödynnetty unionissa. Jäsenvaltioiden olisi laadittava kansalliset suunnitelmat tehokkaan yhteistuotannon ja kaukolämmön ja -jäähdytyksen kehittämiseksi. Suunnitelmien olisi katettava tarpeeksi pitkä ajanjakso, jotta investoijat saisivat tietoja kansallisista kehityssuunnitelmista ja voitaisiin edistää vakaata ja kannustavaa investointiympäristöä. Uudet sähköntuotantolaitokset ja olemassa olevat laitokset, joita uudistetaan merkittävästi tai joiden lupa saatetaan ajan tasalle, olisi varustettava tehokkailla yhteistuotantoyksiköillä sähkön tuotannosta syntyvän hukkalämmön hyödyntämiseksi. Hukkalämpö voitaisiin sitten siirtää kaukolämpöverkon kautta sinne missä sitä tarvitaan. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi vahvistettava lupaperusteet, joilla varmistetaan, että laitokset sijaitsevat lähellä lämmön kysyntäpisteitä. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava määritellä ehdot, joiden täyttyessä näistä velvollisuuksista voidaan poiketa.

(24) Tehokas yhteistuotanto olisi määriteltävä sen energiansäästön perusteella, joka saavutetaan käyttämällä sähkön ja lämmön yhteistuotantoa niiden erillisen tuotannon sijasta. Unionin lainsäädännössä käytetyt yhteistuotannon ja tehokkaan yhteistuotannon määritelmät eivät saisi rajoittaa erilaisten määritelmien käyttöä kansallisessa lainsäädännössä muissa tarkoituksissa kuin missä niitä käytetään unionin lainsäädännössä. Energiansäästön maksimoimiseksi ja energiansäästömahdollisuuksien menetyksen välttämiseksi erityistä huomiota olisi kiinnitettävä yhteistuotantoyksiköiden toimintaolosuhteisiin.

(25) Jotta loppukäyttäjä voisi valita avoimemmin perustein yhteistuotannosta saatavan sähkön ja muilla tekniikoilla tuotetun sähkön välillä, tehokkaan yhteistuotannon alkuperä olisi taattava yhdenmukaistettujen hyötysuhteen viitearvojen pohjalta. Alkuperätakuujärjestelmät eivät sinällään merkitse oikeutta päästä osalliseksi kansallisista tukijärjestelmistä. On tärkeää, että alkuperätakuilla voidaan kattaa kaikki tehokkaalla yhteistuotannolla tuotetut sähköenergian muodot. Alkuperätakuut olisi erotettava vaihdettavista todistuksista.

(26) Yhteistuotantosektorin ja kaukolämpö- ja jäähdytyssektorin erityisrakenne monine pienine ja keskisuurine tuottajineen olisi otettava huomioon etenkin arvioitaessa yhteistuotantokapasiteetin tai siihen liittyvien verkkojen rakennuslupiin liittyviä hallintomenettelyjä, soveltaen ”pienet ensin” -periaatetta.

(27) Useimmat EU:n yritykset ovat pieniä ja keskisuuria yrityksiä (pk-yrityksiä). Niihin liittyy valtavia energiansäästömahdollisuuksia koko EU:n kannalta. Auttaakseen pk-

yrityksiä ottamaan käyttöön energiatehokkuustoimenpiteitä jäsenvaltioiden olisi luotava suotuisa toimintakehys, jonka puitteissa pk-yrityksille tarjotaan teknistä apua ja kohdennettua tiedotusta.

(28) Teollisuuden päästöistä 24 päivänä marraskuuta 2010 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2010/75/EU[29] energiatehokkuus mainitaan yhtenä perusteista, joiden perusteella määritellään paras käytettävissä oleva tekniikka. Parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa olisi käytettävä lähtökohtana määriteltäessä lupaehtoja direktiivin soveltamisalaan kuuluville laitoksille, mukaan lukien polttolaitokset, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on vähintään 50 MW. Mainitussa direktiivissä jäsenvaltioille kuitenkin jätetään mahdollisuus olla määräämättä energiatehokkuuteen liittyviä vaatimuksia polttolaitoksille tai muille laitoksille, joista aiheutuu hiilidioksidipäästöjä laitosalueella, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY[30] liitteessä I lueteltujen toimintojen osalta. Jotta voidaan varmistaa merkittävien energiatehokkuusparannusten saavuttaminen sähkön ja lämmön tuotantolaitoksissa ja kaasun- ja öljynjalostamoissa, tosiasiallisia energiatehokkuustasoja olisi seurattava ja verrattava parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltamiseen liittyviin vastaaviin energiatehokkuustasoihin. Komission olisi verrattava energiatehokkuustasoja ja harkittava lisätoimenpiteiden ehdottamista, jos tosiasiallisten energiatehokkuustasojen ja parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltamiseen liittyvien tasojen välillä esiintyy merkittäviä eroja. Tosiasiallisista energiatehokkuusarvoista kerättyjä tietoja olisi käytettävä myös arvioitaessa uudelleen sähkön ja lämmön erillisen tuotannon yhdenmukaistettuja hyötysuhteen viitearvoja, jotka on vahvistettu 21 päivänä joulukuuta 2006 annetussa komission päätöksessä 2007/74/EY[31].

(29) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava puolueettomin, avoimin ja syrjimättömin perustein säännöt niiden kustannusten kantamiselle ja jakamiselle, jotka aiheutuvat verkkoyhteyksistä ja verkkojen vahvistamisesta sekä tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön uusien tuottajien liittämiseksi tarvittavista teknisistä mukautuksista. Tässä olisi otettava huomioon suuntaviivat ja säännöt, joita on kehitetty verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 714/2009[32] ja maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2009[33] mukaisesti. Tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön tuottajien olisi voitava järjestää tarjouskilpailu liittymätöistä. Tehokkaasta yhteistuotannosta ja erityisesti pienimuotoisista yhteistuotantoyksiköistä ja mikroyhteistuotantoyksiköistä saatavan sähkön pääsyä verkkojärjestelmään olisi helpotettava.

(30) Tämän direktiivin tehokkaan ja ripeän täytäntöönpanon varmistamiseksi saatavilla olisi oltava riittävä määrä energiatehokkuusalan luotettavia ammattilaisia, jotta

---

29 EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17.
30 EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.
31 EUVL L 32, 6.2.2007, s. 183.
32 EUVL L 211, 14.8.2009, s. 15.
33 EUVL L 309, 24.11.2009, s. 87.

voidaan varmistaa esimerkiksi energiakatselmuksia koskevien vaatimusten noudattaminen ja energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien toteuttaminen. Siksi jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön energiapalvelujen ja energiakatselmusten tarjoajien ja muiden energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden toteuttajien sertifiointijärjestelmät.

(31) Energiapalvelujen markkinoita on kehitettävä edelleen sekä energiapalvelujen kysynnän että niiden tarjonnan varmistamiseksi. Tätä voidaan osaltaan edistää avoimuudella, esimerkiksi laatimalla luetteloja energiapalvelujen tarjoajista. Kysyntää voidaan lisätä myös mallisopimuksilla ja ohjeistuksella, etenkin energiatehokkuutta koskevien sopimusten osalta. Kuten muissakin kolmannen osapuolen rahoitusjärjestelyissä myös energiatehokkuutta koskevassa sopimuksessa energiapalvelun saaja alentaa investointikustannuksia käyttämällä osan energiansäästön rahallisesta arvosta kolmannen osapuolen kokonaan tai osittain toteuttaman investoinnin takaisin maksamiseen.

(32) On syytä yksilöidä ja poistaa sääntelyyn liittyvät ja muut esteet, jotka haittaavat energiatehokkuutta koskevien sopimusten ja muiden kolmannen osapuolen rahoitusjärjestelyjen käyttöä energian säästämiseksi. Näihin lukeutuvat kirjanpitosäännöt ja -käytännöt, joiden vuoksi pääomainvestointeja ja energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä johtuvia vuotuisia rahallisia säästöjä ei voida ottaa riittävällä tavalla huomioon kirjanpidossa koko investoinnin elinkaaren ajalta. Myös olemassa olevan rakennuskannan kunnostamiseen liittyviin esteisiin, jotka johtuvat asiaan liittyvien toimijoiden ristiriitaisista kannustimista, olisi puututtava kansallisella tasolla.

(33) Jäsenvaltioita ja alueita olisi kannustettava käyttämään täysimittaisesti hyväksi rakennerahastoja ja koheesiorahastoa energiatehokkuutta parantaviin toimenpiteisiin liittyvien investointien synnyttämiseksi. Energiatehokkuuteen tehtävät investoinnit voivat edistää talouskasvua, työllisyyttä, innovointia ja kotitalouksien energiaköyhyyden vähentämistä, ja niillä on siten myönteinen vaikutus taloudelliseen, sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen. Mahdollisesti rahoitettavia aloja ovat muun muassa julkisten rakennusten ja asuntojen energiatehokkuustoimenpiteet ja uusien taitojen tarjoaminen energiatehokkuussektorin työllisyyden edistämiseksi.

(34) Toteuttaessaan toimenpiteitä 20 prosentin energiatehokkuustavoitteen saavuttamiseksi komission on seurattava uusien toimenpiteiden vaikutusta EU:n päästökauppajärjestelmästä annettuun direktiiviin 2003/87/EY, jotta päästökauppajärjestelmässä säilytettäisiin kannustimet, joilla palkitaan vähähiilisyyttä edistävät investoinnit ja valmistetaan päästökauppajärjestelmään kuuluvia aloja tulevaisuudessa tarvittaviin innovaatioihin.

(35) Direktiivin 2006/32/EY mukaan jäsenvaltioiden on asetettava vuodelle 2016 yhdeksän prosentin kansallinen ohjeellinen energiansäästön kokonaistavoite, jonka ne pyrkivät saavuttamaan energiapalvelujen ja muiden energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden avulla. Direktiivissä todetaan, että jäsenvaltioiden hyväksymän toisen energiatehokkuussuunnitelman jälkeen komissio ehdottaa tarvittaessa lisätoimenpiteitä, muun muassa tavoitteiden soveltamisajan mahdollista jatkamista. Jos asiasta annettavassa kertomuksessa tullaan siihen tulokseen, että mainitussa direktiivissä vahvistettujen ohjeellisten kansallisten tavoitteiden saavuttamisessa ei ole edistytty riittävästi, ehdotuksissa olisi puututtava tavoitteiden tasoon ja luonteeseen.

Tähän direktiiviin liittyvässä vaikutusten arvioinnissa todetaan, että jäsenvaltiot ovat edenneet suunnitellusti yhdeksän prosentin tavoitteen saavuttamisessa; kyseinen tavoite on huomattavasti alhaisempi kuin sittemmin hyväksytty 20 prosentin energiansäästötavoite vuodelle 2020, ja tästä syystä tavoitteiden tasoon ei ole syytä puuttua.

(36) Vaikka tällä direktiivillä kumotaan direktiivi 2006/32/EY, direktiivin 2006/32/EY 4 artiklaa olisi sovellettava yhdeksän prosentin tavoitteen saavuttamisen määräaikaan saakka.

(37) Jäsenvaltiot eivät voi ilman energiatehokkuuteen liittyviä lisätoimenpiteitä saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on saavuttaa unionin energiatehokkuustavoite eli 20 prosentin säästö primäärienergian kulutuksessa vuoteen 2020 mennessä ja tasoittaa tietä energiatehokkuuden lisäparannuksille vuoden 2020 jälkeen, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

(38) Jotta mahdollistetaan mukauttaminen tekniikan kehitykseen ja energialähteiden jakautumisessa tapahtuviin muutoksiin, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tietyissä kysymyksissä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla.

(39) Kaikki direktiivin 2004/8/EY ja direktiivin 2006/32/EY olennaiset säännökset olisi kumottava välittömästi, lukuun ottamatta direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1–4 kohtaa ja liitteitä I, III ja IV. Energiaan liittyvien tuotteiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin 19 päivänä toukokuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU[34] 9 artiklan 1 ja 2 kohta, jossa jäsenvaltioille asetetaan velvoite pyrkiä hankkimaan ainoastaan parhaaseen energiatehokkuusluokkaan kuuluvia tuotteita, olisi myös kumottava.

(40) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu kyseisiin direktiiveihin.

(41) Tämä direktiivi ei vaikuta direktiiveissä 2004/8/EY ja 2006/32/EY mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä,

[34] EUVL L 153, 18.6.2010, s. 1.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU
Kohde, soveltamisala, määritelmät ja energiatehokkuustavoitteet

1 artikla
Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yhteinen kehys energiatehokkuuden edistämiselle unionissa, jotta voidaan varmistaa unionin tavoitteena olevan 20 prosentin säästön saavuttaminen primäärienergian kulutuksessa vuoteen 2020 mennessä ja tasoittaa tietä energiatehokkuuden parantamiselle myös sen jälkeen.

   Siinä vahvistetaan säännöt, joiden tarkoituksena on poistaa energiamarkkinoiden esteitä ja korjata markkinoiden puutteita, jotka haittaavat energian toimitusten ja käytön tehokkuutta, sekä säädetään kansallisten energiatehokkuustavoitteiden asettamisesta vuodelle 2020.

2. Tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset ovat vähimmäisvaatimuksia, eivätkä ne estä jäsenvaltiota pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön tiukempia toimenpiteitä. Tällaisten toimenpiteiden on oltava yhteensopivia unionin lainsäädännön kanssa. Kansallisesta lainsäädännöstä, jossa säädetään tiukemmista toimenpiteistä, on ilmoitettava komissiolle.

2 artikla
Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

1. ’energialla’ kaikkia energiatuotteiden muotoja, siten kuin ne on määritelty asetuksessa (EY) N:o 1099/2008[35];

2. ’primäärienergian kulutuksella’ kotimaista bruttokulutusta, lukuun ottamatta muuta kuin energiakäyttöä;

3. ’energiapalvelulla’ energian ja energiatehokkaan teknologian tai toiminnan yhdistelmästä muodostuvaa fysikaalista etua, hyötyä tai hyödykettä, johon voi kuulua tämän palvelun toimittamisen edellyttämiä käyttö-, huolto- ja valvontatoimia, joka toimitetaan sopimuksen perusteella ja josta tavanomaisissa olosuhteissa on todettu seuraavan todennettavissa ja mitattavissa tai arvioitavissa oleva energiatehokkuuden parantuminen tai primäärienergian säästö;

4. ’julkisilla elimillä’ direktiivissä 2004/18/EY määriteltyjä hankintaviranomaisia;

5. ’energianhallintajärjestelmällä’ sellaisen suunnitelman toisiinsa liittyviä tai keskenään vuorovaikutussuhteessa olevia osatekijöitä, jossa vahvistetaan energiatehokkuustavoite ja strategia tämän tavoitteen saavuttamiseksi;

---

35 EUVL L 304, 14.11.2008, s. 1.

6. ’velvoitetuilla osapuolilla’ energian jakelijoita tai energian vähittäismyyntiyrityksiä, joita 6 artiklassa tarkoitetut kansalliset energiatehokkuusvelvoitejärjestelmät sitovat;

7. ’energian jakelijalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, myös jakeluverkonhaltijaa, joka vastaa energian jakelusta energian toimittamiseksi loppukäyttäjille tai energiaa loppukäyttäjille myyville jakeluasemille;

8. ’jakelunverkonhaltijalla’ direktiivissä 2009/72/EY ja direktiivissä 2009/73/EY määriteltyä jakeluverkonhaltijaa;

9. ’energian vähittäismyyntiyrityksellä’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka myy energiaa loppukäyttäjille;

10. ’loppukäyttäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ostaa energiaa omaa loppukäyttöään varten;

11. ’energiapalvelujen tarjoajalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa energiapalveluja tai muita energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä loppukäyttäjän laitteisiin tai tiloihin;

12. ’energiakatselmuksella’ järjestelmällistä menettelyä, jolla saadaan riittävästi tietoa rakennuksen tai rakennusryhmän, teollisen tai kaupallisen toiminnan tai laitoksen tai yksityisen tai julkisen palvelun energiankulutuksesta ja jonka avulla voidaan tunnistaa mahdollisuudet kustannustehokkaaseen energiansäästöön ja määrittää säästön suuruus ja jolla raportoidaan katselmuksen tuloksista;

13. ’energiatehokkuutta koskevalla sopimuksella’ edunsaajan ja energiatehokkuutta parantavan toimenpiteen tarjoajan välistä sopimusjärjestelyä, jonka perusteella toimenpiteen tarjoajan tekemä investointi korvataan suhteessa sopimuksessa sovittuun energiatehokkuuden parantumistasoon tai muuhun sovittuun energiatehokkuuskriteeriin, kuten rahalliseen säästöön;

14. ’siirtoverkonhaltijalla’ direktiivissä 2009/72/EY[36] ja direktiivissä 2009/73/EY[37] määriteltyä siirtoverkonhaltijaa;

15. ’yhteistuotannolla’ lämpöenergian ja sähkö- tai mekaanisen energian samanaikaista tuottamista samassa prosessissa;

16. ’taloudellisesti perusteltavissa olevalla tarpeella’ tarvetta, joka ei ylitä lämmitys- tai jäähdytystarvetta ja joka muutoin tyydytettäisiin markkinaehtoisesti muilla energiantuotantotavoilla kuin yhteistuotannolla;

17. ’hyötylämmöllä’ yhteistuotantoprosessissa tuotettua lämpöä, joka täyttää taloudellisesti perusteltavissa olevan lämmitys- tai jäähdytystarpeen;

18. ’yhteistuotannosta saatavalla sähköllä’ hyötylämmön tuotantoon liittyvässä prosessissa tuotettua ja liitteessä I säädetyin menetelmin laskettua sähköä;

---

36 EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55.
37 EUVL L 211, 14.8.2009, s. 94.

19. ’tehokkaalla yhteistuotannolla’ liitteessä II asetetut perusteet täyttävää yhteistuotantoa;

20. ’kokonaishyötysuhteella’ sähkö- ja mekaanisen energian tuotannon ja hyötylämpötuotoksen vuosittaista summaa jaettuna polttoainepanoksella, joka käytetään yhteistuotantoprosessissa tuotettavaan lämpöön ja sähkö- ja mekaanisen energian kokonaistuotantoon;

21. ’rakennusasteella’ yhteistuotannosta saadun sähkön ja hyötylämmön välistä suhdetta laitoksen toimiessa ainoastaan yhteistuotantolaitoksena tietyn yksikön operatiivisten tietojen perusteella;

22. ’yhteistuotantoyksiköllä’ yksikköä, joka voi toimia yhteistuotannossa;

23. ’pienimuotoisella yhteistuotantoyksiköllä’ yhteistuotantoyksikköä, jonka asennettu kapasiteetti on alle 1 MW_e;

24. ’mikroyhteistuotantoyksiköllä’ yhteistuotantoyksikköä, jonka enimmäiskapasiteetti on alle 50 kW_e;

25. ’tonttitehokkuudella’ tontin pinta-alan ja rakennuksen pinta-alan suhdetta tietyllä alueella;

26. ’tehokkaalla kaukolämmöllä ja -jäähdytyksellä’ kaukolämpö- tai jäähdytysjärjestelmää, jossa käytetään vähintään 50-prosenttisesti uusiutuvista lähteistä, jätteistä tai yhteistuotannosta taikka näiden yhdistelmästä saatavaa lämpöä ja jonka direktiivissä 2010/31/EU tarkoitettu primäärienergiatekijä on vähintään 0,8;

27. ’merkittävällä uudistamisella’ uudistustöitä, joiden kustannukset ylittävät 50 prosenttia uuden vastaavan yksikön investointikustannuksista päätöksen 2007/74/EY mukaisesti tai jotka edellyttävät direktiivin 2010/75/EU nojalla annetun luvan saattamista ajan tasalle.

3 artikla
Energiatehokkuustavoitteet

1. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava kansallinen energiatehokkuustavoite, joka ilmastaan primäärienergian kulutuksen absoluuttisena tasona vuonna 2020. Tavoitetta asettaessaan niiden on otettava huomioon unionin 20 prosentin energiansäästötavoite, tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet, direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettujen kansallisten energiansäästötavoitteiden saavuttamiseksi hyväksytyt toimenpiteet sekä muut energiatehokkuutta edistävät toimenpiteet jäsenvaltioissa ja unionin tasolla.

2. Komissio arvioi 30 päivään kesäkuuta 2014 mennessä, tuleeko unioni todennäköisesti saavuttamaan primäärienergian kulutusta koskevan 20 prosentin säästötavoitteensa vuoteen 2020 mennessä, mikä edellyttää EU:n primäärienergian kulutuksen vähentämistä 368 Mtoe:lla vuonna 2020, ja ottaa tässä arvioinnissa huomioon 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisten tavoitteiden yhteismäärän sekä 19 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun arvioinnin.

II LUKU
Energian käytön tehokkuus

4 artikla
Julkiset elimet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2014 kolme prosenttia julkisten elinten omistamien rakennusten kokonaispinta-alasta kunnostetaan vuosittain siten, että ne vastaavat vähintään asianomaisen jäsenvaltion direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistamia energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2010/31/EU 7 artiklan soveltamista. Kolmen prosentin osuus lasketaan sellaisten asianomaisen jäsenvaltion julkisten elinten omistamien rakennusten kokonaispinta-alasta, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 250 m^2 ja jotka eivät kunkin vuoden 1 päivänä tammikuuta täytä direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistettuja energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia.

2. Jäsenvaltiot voivat antaa julkisten elintensä ottaa vuotuisen saneerausasteen laskennassa huomioon tiettynä vuonna syntyneen kunnostetun rakennuspinta-alan ylijäämän siten, että kyseinen pinta-ala katsotaan kunnostetuksi jonakin kahdesta edeltävästä tai kahdesta seuraavasta vuodesta.

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä laadittava ja asetettava julkisesti saataville niiden julkisten elinten omistamista rakennuksista luettelo, jossa ilmoitetaan

   a) pinta-ala neliömetreinä ja

   b) kunkin rakennuksen energiatehokkuus.

4. Jäsenvaltioiden on kannustettava julkisia elimiä

   a) hyväksymään joko itsenäisenä suunnitelmana tai osana laajempaa ilmasto- tai ympäristösuunnitelmaa energiatehokkuussuunnitelman, johon sisältyy erityisiä energiansäästötavoitteita ja jonka avulla pyritään elimen energiatehokkuuden jatkuvaan parantamiseen;

   b) ottamaan käyttöön energianhallintajärjestelmän osana suunnitelmansa täytäntöönpanoa.

5 artikla
Julkisten elinten hankinnat

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että julkiset elimet hankkivat ainoastaan liitteessä III tarkoitettuja energiatehokkaita tuotteita, palveluja ja rakennuksia.

6 artikla

Energiatehokkuusvelvoitejärjestelmät

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava energiatehokkuusvelvoitejärjestelmä. Järjestelmällä on varmistettava, että joko kaikki jäsenvaltion alueella toimivat energian jakelijat tai energian vähittäismyyntiyritykset saavuttavat vuotuisen energiansäästön, joka vastaa 1,5 prosenttia niiden energianmyynnin määrästä edellisenä vuonna kyseisessä jäsenvaltiossa, lukuun ottamatta liikenteessä käytettyä energiaa. Velvoitettujen osapuolten on saavutettava tämä energiansäästö loppukäyttäjien keskuudessa.

2. Jäsenvaltioiden on ilmaistava kultakin velvoitetulta osapuolelta edellytetyn energiansäästön määrä suhteessa joko niiden energian loppukulutukseen tai primäärienergian kulutukseen. Vaaditun energiansäästön ilmaisemiseen valittua menetelmää on käytettävä myös velvoitettujen osapuolten ilmoittamien säästöjen laskennassa. Laskennassa sovelletaan liitteessä IV vahvistettuja muuntokertoimia.

3. Lyhyen aikavälin säästöihin tähtäävät toimenpiteet, jotka on määritelty liitteessä V olevassa 1 kohdassa, saavat muodostaa enintään 10 prosenttia kultakin velvoitetulta osapuolelta edellytetyistä energiansäästöistä ja ne voidaan ottaa huomioon 1 kohdassa vahvistetun velvoitteen noudattamista laskettaessa ainoastaan siinä tapauksessa, että ne on yhdistetty toimenpiteisiin, joilla pyritään pidemmän aikavälin säästöihin.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velvoitettujen osapuolten ilmoittamat säästöt lasketaan liitteessä V olevan 2 kohdan mukaisesti. Niiden on perustettava tarkastusjärjestelmät, joiden mukaisesti vähintään tilastollisesti merkittävä osuus velvoitettujen osapuolten käyttöön ottamista energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä varmennetaan riippumattomasti.

5. Jäsenvaltiot voivat energiatehokkuusvelvoitejärjestelmässä

   a) sisällyttää asettamiinsa säästövelvoitteisiin vaatimuksia, joilla on sosiaalisia päämääriä, muun muassa edellyttämällä toimenpiteiden toteuttamista energiaköyhyydestä kärsivissä kotitalouksissa tai sosiaalisin perustein myönnettävissä asunnoissa;

   b) sallia sen, että velvoitetut osapuolet voivat velvoitteensa noudattamista laskiessaan ottaa huomioon energiapalvelujen tarjoajien tai muiden kolmansien osapuolten saavuttamat sertifioidut energiansäästöt; tässä tapauksessa niiden on vahvistettava selkeä, läpinäkyvä ja kaikille markkinatoimijoille avoin akkreditointiprosessi, jolla pyritään pitämään sertifioinnin kustannukset mahdollisimman alhaisina;

   c) sallia sen, että velvoitetut osapuolet voivat ottaa huomioon tiettynä vuonna saavutetut säästöt siten, että ne katsotaan saavutetuksi jonakin kahdesta edeltävästä tai kahdesta seuraavasta vuodesta.

6. Jäsenvaltioiden on julkaistava kunkin velvoitetun osapuolen saavuttamat energiansäästöt sekä tiedot järjestelmällä saavutettujen energiansäästöjen vuotuisesta kehityssuunnasta. Saavutettujen energiansäästöjen julkaisemista ja varmentamista

varten jäsenvaltioiden on vaadittava velvoitettuja osapuolia toimittamaan vähintään seuraavat tiedot:

a) saavutetut energiansäästöt;

b) kootut tilastotiedot loppukäyttäjistään (yksilöiden merkittävät muutokset aiemmin toimitetuissa tiedoissa); ja

c) tuoreet tiedot loppukäyttäjien kulutuksesta, tarvittaessa myös kuormitusjakaumista, asiakassegmenteistä ja asiakkaiden maantieteellisestä jakautumisesta, säilyttäen luonteeltaan yksityisten tai kaupallisesti arkaluonteisten tietojen osalta niiden loukkaamattomuus ja luottamuksellisuus sovellettavan Euroopan unionin lainsäädännön mukaisesti.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että markkinatoimijat pidättyvät sellaisista toimista, jotka voivat estää energiapalvelujen ja muiden energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden kysyntää tai toteuttamista tai haitata niiden markkinoiden kehittymistä, mukaan lukien markkinoiden sulkeminen kilpailijoilta tai määräävän markkina-aseman väärinkäyttö.

8. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa tämän artiklan soveltamisesta pienet energian jakelijat ja pienet energian vähittäismyyntiyritykset eli jakelijat ja yritykset, jotka jakelevat tai myyvät energiaa alle 75 GWh vuodessa, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 10 henkilöä tai joiden vuosiliikevaihto tai vuotuisen taseen loppusumma on enintään 2 000 000 euroa. Omaan käyttöön tuotettua energiaa ei oteta huomioon näissä kynnysarvoissa.

9. Vaihtoehtona 1 kohdalle jäsenvaltiot voivat toteuttaa muita toimenpiteitä energiansäästöjen saavuttamiseksi loppukäyttäjien keskuudessa. Tällä lähestymistavalla saavutetun vuotuisen energiansäästön on oltava yhtä suuri kuin 1 kohdassa vaadittu energiansäästö.

Tämän vaihtoehdon valitsevien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 päivään tammikuuta 2013 mennessä ne vaihtoehtoiset toimenpiteet, jotka ne aikovat hyväksyä, mukaan lukien 9 artiklassa tarkoitetut seuraamuksia koskevat säännöt, ja osoitettava, kuinka niiden avulla saavutetaan vaadittu energiansäästö. Komissio voi evätä tällaiset toimenpiteet tai ehdottaa niihin muutoksia kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksesta. Tässä tapauksessa asianomainen jäsenvaltio ei saa soveltaa vaihtoehtoista lähestymistapaa ennen kuin komissio nimenomaisesti hyväksyy uudelleen ilmoitetut tai muutetut toimenpideluonnokset.

10. Komissio vahvistaa tarvittaessa 18 artiklan mukaisella delegoidulla säädöksellä järjestelmän kansallisilla energiatehokkuusvelvoitejärjestelmillä saavutettujen energiansäästöjen vastavuoroista tunnustamista varten. Tällaisen järjestelmän on annettava velvoitetuille osapuolille mahdollisuus ottaa huomioon jossain jäsenvaltiossa saavutetut ja sertifioidut energiansäästöt velvoitteissa, joita niillä on jossain toisessa jäsenvaltiossa.

7 artikla

Energiakatselmukset ja energianhallintajärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä sitä, että kaikkien loppukäyttäjien saatavilla on kohtuuhintaisia energiakatselmuksia, joita suorittavat riippumattomasti pätevät tai akkreditoidut asiantuntijat.

   Jäsenvaltioiden on kehitettävä ohjelmia, joilla kotitalouksia ja pieniä ja keskisuuria yrityksiä kannustetaan teettämään energiakatselmuksia.

   Jäsenvaltioiden on saatettava pienten ja keskisuurten yritysten tietoon konkreettisia esimerkkejä siitä, kuinka energianhallintajärjestelmät voivat edistää niiden liiketoimintaa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan toisen alakohdan soveltamisalaan kuulumattomissa yrityksissä teetetään pätevien tai akkreditoitujen asiantuntijoiden riippumattomalla ja kustannustehokkaalla tavalla suorittama energiakatselmus 30 päivään kesäkuuta 2014 mennessä ja kolmen vuoden välein edellisestä energiakatselmuksesta.

3. Riippumattomalla tavalla suoritettujen energiakatselmusten, jotka kuuluvat energianhallintajärjestelmiin tai jotka on toteutettu sellaisten sidosryhmien järjestöjen ja jäsenvaltion nimittämän elimen välisten vapaaehtoisten sopimusten nojalla, joita asianomainen jäsenvaltio tai komissio valvoo, on katsottava täyttävän 2 kohdassa esitetyt vaatimukset.

4. Energiakatselmukset voivat olla erillisiä tai osa laajempaa ympäristöauditointia.

8 artikla

Kulutuksen mittaaminen ja informatiivinen laskutus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähkön, maakaasun, kaukolämmityksen tai -jäähdytyksen ja kaukolämpöverkosta saatavan kotitalouksien lämpimän käyttöveden loppukäyttäjille tarjotaan käyttäjäkohtaiset mittarit, jotka mittaavat tarkasti heidän todellista energiankulutustaan ja mahdollistavat sen asettamisen saataville ja antavat tiedot kulutuksen todellisesta ajoittumisesta liitteen VI mukaisesti.

   Kun jäsenvaltiot ottavat käyttöön älykkäitä mittareita sähkö- ja kaasumarkkinoista annettujen direktiivien 2009/72/EY ja 2009/73/EY mukaisesti, niiden on varmistettava, että energiatehokkuutta ja loppukäyttäjille koituvaa hyötyä koskevat tavoitteet otetaan täysimittaisesti huomioon mittareiden vähimmäistoimintoja ja markkinatoimijoille asetettavia velvollisuuksia määriteltäessä.

   Sähkön tapauksessa mittareista vastaavien operaattoreiden on voitava loppukäyttäjän pyynnöstä varmistaa, että mittari pystyy ottamaan huomioon loppukäyttäjän tiloissa tuotetun ja verkkoon siirretyn sähkön. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos loppukäyttäjät sitä pyytävät, niiden tosiaikaista tuotantoa tai kulutusta koskevat mittaustiedot asetetaan loppukäyttäjän puolesta toimivan kolmannen osapuolen saataville.

Lämmityksen ja jäähdytyksen tapauksessa, jos rakennus saa lämpöä kaukolämpöverkosta, rakennuksen sisääntuloon on asennettava lämpöenergiamittari. Moniasuntoisiin rakennuksiin on lisäksi asennettava käyttäjäkohtaiset lämpöenergian kulutusmittarit, jotka mittaavat lämmityksen tai jäähdytyksen kulutusta kussakin asunnossa. Jos käyttäjäkohtaisten lämpöenergian kulutusmittareiden käyttö ei ole teknisesti mahdollista, on käytettävä liitteessä VI olevan 1.2 kohdan eritelmien mukaisia käyttäjäkohtaisia lämmityskustannusten jakolaitteita mittaamaan lämmönkulutusta kussakin radiaattorissa.

Jäsenvaltioiden on laadittava säännöt, jotka koskevat lämmönkulutuksen kustannusten jakamista moniasuntoisissa rakennuksissa, joihin toimitetaan kaukolämpöä tai -jäähdytystä. Sääntöihin on sisällyttävä ohjeita korjauskertoimista, joiden avulla otetaan huomioon rakennuksen ominaispiirteet, kuten lämmön siirtyminen asuntojen välillä.

2. Direktiivistä 2009/72/EY ja direktiivistä 2009/73/EY johtuvien laskutusta koskevien velvoitteiden lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava 1 päivään tammikuuta 2015 mennessä, että laskutus on täsmällistä ja perustuu tosiasialliseen kulutukseen, kaikilla tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvilla aloilla, mukaan lukien energian jakelijat, jakeluverkon haltijat ja energian vähittäismyyntiyritykset, liitteessä VI olevassa 2.1 kohdassa määritellyn vähimmäistiheyden mukaisesti. Laskun mukana on asetettava saataville asiaankuuluvat tiedot, joiden avulla loppukäyttäjä saa kattavan selvityksen senhetkisistä energiakustannuksista, liitteessä VI olevan 2.2 kohdan mukaisesti.

   Jäsenvaltioiden on varmistettava, että loppukäyttäjät voivat valita joko sähköisen tai tulostetun laskun ja että heillä on mahdollisuus saada helposti täydentäviä tietoja, joiden avulla he voivat itse tarkastaa yksityiskohtaisesti aiemman kulutuksensa liitteessä VI olevassa 1.1 kohdassa määritellyllä tavalla.

   Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että jos loppukäyttäjät sitä pyytävät, heidän energialaskujaan ja aiempaa kulutustaan koskevat tiedot asetetaan loppukäyttäjän nimeämän energiapalvelujen tarjoajan saataville.

3. Käyttäjäkohtaisen energiankulutuksen mittaamista ja laskutusta koskevat tiedot sekä muut 1, 2 ja 3 kohdassa ja liitteessä VI mainitut tiedot on annettava loppukäyttäjille maksutta.

9 artikla
Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännökset 6–8 artiklan nojalla annettujen kansallisten säännösten noudattamatta jättämiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään [12 kuukauden kuluttua tämän direktiivin hyväksymisestä] ja ilmoitettava viipymättä niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

III LUKU
Energian toimitusten tehokkuus

10 artikla
Lämmityksen ja jäähdytyksen tehokkuuden edistäminen

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä laadittava ja ilmoitettava komissiolle kansallinen lämmitys- ja jäähdytyssuunnitelma, jonka avulla pyritään kehittämään tehokkaan yhteistuotannon ja tehokkaan kaukolämmön ja -jäähdytyksen hyödyntämismahdollisuuksia ja joka sisältää liitteessä VII määritellyt tiedot. Suunnitelmat on saatettava ajan tasalle ja ilmoitettava komissiolle joka viides vuosi. Jäsenvaltioiden on varmistettava sääntelykehyksensä avulla, että kansalliset lämmitys- ja jäähdytyssuunnitelmat otetaan huomioon paikallisissa ja alueellisissa kehittämissuunnitelmissa, myös kaupunkialueiden ja maaseudun aluesuunnitelmissa, ja että ne täyttävät liitteessä VII vahvistetut suunnitteluperusteet.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tehokkaan kaukolämpö- ja kaukojäähdytysinfrastruktuurin kehittämiseksi, jotta tehokasta yhteistuotantoa ja hukkalämmön ja uusiutuvien energialähteiden hyödyntämiseen perustuvan lämmityksen ja jäähdytyksen käyttöä voidaan kehittää 1, 3, 6 ja 7 kohdan mukaisesti. Kaukolämmitystä ja -jäähdytystä kehittäessään niiden on mahdollisuuksien mukaan valittava tehokas yhteistuotanto pelkän lämmöntuotannon sijaan.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki uudet sähköä tuottavat lämpövoimalat, joiden kokonaislämpöteho on yli 20 MW:

   a) on varustettu laitteilla, jotka mahdollistavat hukkalämmön talteenoton tehokkaan yhteistuotantoyksikön avulla; ja

   b) sijoitetaan paikkoihin, joissa lämmön kysyntäpisteet voivat hyödyntää hukkalämpöä.

   Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä direktiivin 2009/72/EY 7 artiklassa tarkoitetut lupaperusteet tai vastaavat hyväksymisperusteet sen varmistamiseksi, että ensimmäisen alakohdan säännöksiä noudatetaan. Niiden on erityisesti varmistettava, että uuden laitoksen sijoittelussa otetaan huomioon yhteistuotannolle soveltuvien lämpökuormien saatavuus liitteen VIII mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa ehdot 3 kohdan säännöksistä poikkeamiselle, kun

   a) liitteessä VIII olevassa 1 kohdassa määritellyt lämpökuorman saatavuutta koskevat kynnysehdot eivät täyty;

   b) laitoksen sijoittelua koskevaa 3 kohdan b alakohdan vaatimusta ei voida täyttää, koska laitos on sijoitettava lähelle direktiivin 2009/31/EY nojalla luvan saanutta geologista varastointipaikkaa; tai

   c) kustannus-hyötyanalyysi osoittaa, että kustannukset ylittävät hyödyt verrattuna koko elinkaaren kustannuksiin, mukaan lukien infrastruktuuri-investoinnit, jotka aiheutuvat saman sähkö- ja lämpömäärän tuottamisesta erillisellä lämmityksellä tai jäähdytyksellä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä poikkeusehdot komissiolle 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä. Komissio voi evätä ehdot tai ehdottaa niihin muutoksia kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksesta. Tässä tapauksessa asianomainen jäsenvaltio ei saa soveltaa poikkeusehtoja ennen kuin komissio nimenomaisesti hyväksyy uudelleen ilmoitetut tai muutetut ehdot.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaupunkialueiden ja maaseudun aluesuunnittelua koskevat kansalliset määräykset mukautetaan 3 kohdassa tarkoitettuihin lupaperusteisiin ja että ne ovat linjassa 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisten lämmitys- ja jäähdytyssuunnitelmien kanssa.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että aina kun olemassa olevia sähköntuotantolaitoksia, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW, uudistetaan merkittävästi, tai kun niiden luvat saatetaan ajan tasalle direktiivin 2010/75/EY 21 artiklan mukaisesti, uudessa tai ajan tasalle saatetussa luvassa asetetaan yhdeksi ehdoksi laitoksen muuttaminen siten, että se voi toimia tehokkaana yhteistuotantolaitoksena, sillä edellytyksellä, että laitos sijaitsee paikassa, jossa hukkalämpö voidaan hyödyntää lämmön kysyntäpisteissä liitteessä VIII olevan 1 kohdan mukaisesti.

Sähköntuotantolaitoksen varustamista hiilidioksidin talteenotto- tai varastointilaitteilla ei pidetä näissä säännöksissä tarkoitettuna uudistamisena.

7. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa ehdot 6 kohdan säännöksistä poikkeamiselle, kun

a) liitteessä VIII olevassa 1 kohdassa määritellyt lämpökuorman saatavuutta koskevat kynnysehdot eivät täyty; tai

b) kustannus-hyötyanalyysi osoittaa, että kustannukset ylittävät hyödyt verrattuna koko elinkaaren kustannuksiin, mukaan lukien infrastruktuuri-investoinnit, jotka aiheutuvat saman sähkö- ja lämpömäärän tuottamisesta erillisellä lämmityksellä tai jäähdytyksellä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä poikkeusehdot komissiolle 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä. Komissio voi evätä ehdot tai ehdottaa niihin muutoksia kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksesta. Tässä tapauksessa asianomainen jäsenvaltio ei saa soveltaa poikkeusehtoja ennen kuin komissio nimenomaisesti hyväksyy uudelleen ilmoitetut tai muutetut ehdot.

8. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä lupaperusteet tai vastaavat hyväksymisperusteet sen varmistamiseksi, että hukkalämpöä tuottavat teollisuuslaitokset, joiden kokonaislämpöteho on yli 20 MW ja jotka rakennetaan tai joita uudistetaan merkittävästi [tämän direktiivin voimaantulopäivän] jälkeen, ottavat talteen ja hyödyntävät hukkalämpönsä.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava mekanismit sen varmistamiseksi, että tällaiset laitokset liitetään kaukolämpö- tai kaukojäähdytysverkkoihin. Ne voivat vaatia, että tällaiset laitokset vastaavat liitäntämaksuista ja kustannuksista, joita aiheutuu kaukolämpö- ja kaukojäähdytysverkkojen kehittämisestä siten, että ne voivat siirtää laitosten hukkalämpöä kuluttajille.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa ehdot ensimmäisen alakohdan säännöksistä poikkeamiselle, kun

a) liitteessä VIII olevassa 2 kohdassa määritellyt lämpökuorman saatavuutta koskevat kynnysehdot eivät täyty; tai

b) kustannus-hyötyanalyysi osoittaa, että kustannukset ylittävät hyödyt verrattuna koko elinkaaren kustannuksiin, mukaan lukien infrastruktuuri-investoinnit, jotka aiheutuvat saman lämpömäärän tuottamisesta erillisellä lämmityksellä tai jäähdytyksellä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä poikkeusehdot komissiolle 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä. Komissio voi evätä ehdot tai ehdottaa niihin muutoksia kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksesta. Tässä tapauksessa asianomainen jäsenvaltio ei saa soveltaa poikkeusehtoja ennen kuin komissio nimenomaisesti hyväksyy uudelleen ilmoitetut tai muutetut ehdot.

9. Komissio vahvistaa 1 päivään tammikuuta 2013 mennessä 18 artiklan mukaisella delegoidulla säädöksellä menetelmän 4 kohdan c alakohdassa, 7 kohdan b alakohdassa ja 8 kohdan b alakohdassa tarkoitettua kustannus-hyötyanalyysiä varten.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava liitteessä II olevassa f kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen hyötysuhteen viitearvojen perusteella, että tehokkaalla yhteistuotannolla tuotettavan sähkön alkuperä voidaan taata kunkin jäsenvaltion vahvistamien puolueettomien, avoimien ja syrjimättömien perusteiden mukaisesti. Niiden on varmistettava, että tämä alkuperätakuu vastaa vaatimuksia ja sisältää vähintään liitteessä IX määritellyt tiedot.

Jäsenvaltioiden on tunnustettava vastavuoroisesti toistensa alkuperätakuut yksinomaisena todistuksena tässä kohdassa tarkoitetuista tiedoista. Sille, että kieltäydytään tunnustamasta alkuperätakuuta tällaiseksi todistukseksi, erityisesti petosten estämiseen liittyvistä syistä, on oltava puolueettomat, avoimet ja syrjimättömät perusteet. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisesta kieltäytymisestä ja sen perusteluista. Jos alkuperätakuun tunnustamisesta kieltäydytään, komissio voi hyväksyä päätöksen, jolla kieltäytyvä osapuoli velvoitetaan tunnustamaan alkuperätakuu, ottaen huomioon erityisesti puolueettomat, avoimet ja syrjimättömät perusteet, joihin tunnustaminen perustuu.

Komissiolla on valtuudet tarkistaa 18 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä yhdenmukaistettuja hyötysuhteen viitearvoja, jotka on vahvistettu komission päätöksessä [päätöksen numero] direktiivin 2004/8/EY nojalla, ensimmäisen kerran 1 päivänä tammikuuta 2015 ja tämän jälkeen joka kymmenes vuosi.

11. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteistuotannolle mahdollisesti annettavan tuen ehdoksi asetetaan, että tehokkaasta yhteistuotannosta saatavaa sähköä ja hukkalämmön tehokasta hyödyntämistä käytetään primäärienergian säästöjen saavuttamiseen. Ne eivät saa tehdä eroa laitosalueella kulutetun sähkön ja verkkoon siirretyn sähkön välillä. Yhteistuotannolle sekä kaukolämmön tuotannolle ja kaukolämpöverkoille annettavaan julkiseen tukeen sovelletaan valtiontukisääntöjä soveltuvin osin.

11 artikla
Energian muuntaminen

Jäsenvaltioiden on laadittava liitteen X mukaisesti inventaario kaikkien sellaisten niiden alueella olevien laitosten tiedoista, joissa harjoitetaan polttoaineiden polttoa ja joiden nimellinen kokonaislämpöteho on vähintään 50 MW tai joissa harjoitetaan kaasun ja öljyn jalostusta. Inventaario on saatettava ajan tasalle joka kolmas vuosi. Näihin inventaarioihin sisältyvät vuosittaiset laitoskohtaiset tiedot on toimitettava pyynnöstä komissiolle. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin kertomuksiin ei-luottamuksellinen tiivistelmä, joka sisältää kootut tiedot inventaarioista.

12 artikla
Energian siirto ja jakelu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset energia-alan sääntelyviranomaiset ottavat energiatehokkuuden asianmukaisesti huomioon kaasu- ja sähköinfrastruktuurin toimintaa koskevissa päätöksissään. Niiden on erityisesti varmistettava, että verkkotariffeissa ja -säännöissä annetaan verkonhaltijoille kannustimia tarjota verkon käyttäjille järjestelmäpalveluja, joiden avulla käyttäjät voivat toteuttaa energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä älykkäiden verkojen jatkuvan käyttöönoton yhteydessä.

   Jäsenvaltioiden on varmistettava, että energia-alan sääntelyviranomaisten vahvistamat tai hyväksymät verkkosäännöt ja verkkotariffit täyttävät liitteessä XI vahvistetut perusteet, ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 714/2009 ja asetuksen (EY) N:o 715/2009 mukaisesti laaditut ohjeet ja säännöt.

2. Jäsenvaltioiden on 30 päivään kesäkuuta 2013 mennessä hyväksyttävä suunnitelmat, joiden mukaisesti

   a) arvioidaan niiden kaasu-, sähkö- ja kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysinfrastruktuuriin liittyviä energiatehokkuusmahdollisuuksia, etenkin siirron, jakelun, kuormituksen hallinnan, yhteentoimivuuden ja energiaa tuottaviin laitoksiin liittämisen osalta;

   b) määritellään konkreettisia toimenpiteitä ja investointeja kustannustehokkaiden energiatehokkuuden parannusten toteuttamiseksi verkkoinfrastruktuurissa ja laaditaan yksityiskohtainen aikataulu niiden toteutukselle.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia verkossa siirrettävän ja jaeltavan energian osalta sellaiset järjestelmien ja tariffirakenteiden osat, joilla on sosiaalinen tavoite, edellyttäen, että siirto- ja jakelujärjestelmään kohdistuvat häiriövaikutukset pidetään mahdollisimman vähäisinä eivätkä tällaiset vaikutukset ole suhteettomia sosiaaliseen tavoitteeseen nähden.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että poistetaan sellaiset siirto- ja jakelutariffeihin sisältyvät kannustimet, jotka tarpeettomasti lisäävät siirrettävän tai jaeltavan energian määrää. Direktiivin 2009/72/EY 3 artiklan 2 kohdan ja direktiivin 2009/73/EY 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat asettaa sähkö- ja kaasualoilla toimiville yrityksille julkisen palvelun velvoitteita, jotka koskevat energiatehokkuutta.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, verkon luotettavuuden ja turvallisuuden ylläpitämistä koskevia vaatimuksia noudattaen ja toimivaltaisten kansallisten viranomaisten määrittelemien avointen ja syrjimättömien perusteiden pohjalta, että niiden alueella toimivat siirtoverkonhaltijat ja jakeluverkonhaltijat

a) takaavat tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön siirron ja jakelun;

b) tarjoavat tehokkaasta yhteistuotannosta saatavalle sähkölle ensisijaisen tai taatun pääsyn verkkoon;

c) asettavat sähköntuotantolaitosten ajojärjestyksessä etusijalle tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön.

Ensimmäisessä alakohdassa vahvistettujen velvoitteiden lisäksi siirtoverkonhaltijoiden ja jakeluverkonhaltijoiden on noudatettava liitteessä XII asetettuja vaatimuksia.

Jäsenvaltiot voivat erityisesti helpottaa tehokkaalla yhteistuotannolla pienimuotoisissa yhteistuotantoyksiköissä ja mikroyhteistuotantoyksiköissä tuotetun sähkön liittämistä verkkojärjestelmään.

6. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tehokkaan yhteistuotannon harjoittajat voivat tarjota tasapainottamispalveluja ja muita operatiivisia palveluja siirtoverkonhaltijoiden tai jakeluverkonhaltijoiden tasolla, kun tämä sopii yhteen tehokkaan yhteistuotantolaitoksen toimintatavan kanssa. Siirtoverkonhaltijoiden ja jakeluverkonhaltijoiden on varmistettava, että tällaiset palvelut ovat osa palveluja koskevaa avointa ja tarkastettavissa olevaa tarjousprosessia.

Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa vaatia, että siirtoverkonhaltijat ja jakeluverkonhaltijat kannustavat tehokkaita yhteistuotantolaitoksia sijoittautumaan lähelle kysyntäalueita alentamalla liitäntä- ja käyttömaksuja.

7. Jäsenvaltiot voivat antaa verkkoon liittämistä haluaville yhteistuotannosta saatavan sähkön tuottajille luvan liittymätöitä koskevan tarjouspyynnön tekemiseen.

IV LUKU
Horisontaaliset säännökset

13 artikla
Sertifiointijärjestelmien saatavuus

1. Jäsenvaltioiden on teknisen pätevyyden, objektiivisuuden ja luotettavuuden korkean tason saavuttamiseksi varmistettava, että 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä energiapalvelujen, energiakatselmusten ja energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden tarjoajien, mukaan lukien direktiivin 2010/31/EU 2 artiklan 9 kohdassa määriteltyjen rakennusosien asentajat, saatavilla on sertifiointijärjestelmiä tai vastaavia pätevyysjärjestelmiä.

2. Jäsenvaltioiden on asetettava 1 kohdassa tarkoitetut sertifiointijärjestelmät tai vastaavat pätevyysjärjestelmät julkisesti saataville ja niiden on tehtävä yhteistyötä keskenään ja komission kanssa järjestelmien vertaamiseksi ja tunnustamiseksi.

14 artikla
Energiapalvelut

Jäsenvaltioiden on edistettävä energiapalvelumarkkinoita ja pienten ja keskisuurten yritysten pääsyä näille markkinoille

a) julkaisemalla luettelon saatavilla olevista energiapalvelujen tarjoajista ja niiden tarjoamista energiapalveluista ja tarkastamalla ja päivittämällä sitä säännöllisesti;

b) laatimalla mallisopimuksia julkisen sektorin energiatehokkuutta koskevista sopimuksista; niihin on sisällyttävä vähintään liitteessä XIII luetellut kohdat;

c) jakamalla tietoa saatavilla olevista energiapalvelusopimuksista ja lausekkeista, jotka tällaisiin sopimuksiin olisi sisällytettävä energiansäästöjen ja loppukäyttäjän oikeuksien takaamiseksi;

d) kannustamalla vapaaehtoisten laatumerkintöjen kehittämiseen;

e) jakamalla tietoa energiapalveluhankkeita tukevista rahoitusvälineistä, kannustimista, avustuksista ja lainoista.

15 artikla
Muut energiatehokkuutta edistävät toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on arvioitava energiatehokkuuden sääntelyllisiä ja muita esteitä ja toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä niiden poistamiseksi, etenkin seuraavien tekijöiden osalta:

   a) ristiriitaiset kannustimet rakennuksen omistajan ja vuokralaisen välillä tai rakennusten omistajien kesken; olisi pyrittävä varmistamaan, etteivät nämä osapuolet jätä tekemättä energiatehokkuutta parantavia investointeja, jotka he olisivat muutoin tehneet, siitä syystä, etteivät he saa henkilökohtaisesti niistä täyttä hyötyä, tai siksi, ettei ole olemassa sääntöjä kustannusten ja hyötyjen jakamisesta osapuolten kesken;

   b) julkisia hankintoja sekä vuotuisen talousarvion laadintaa ja kirjanpitoa koskevat oikeudelliset säännökset ja hallinnolliset määräykset ja hallinnolliset käytännöt; olisi pyrittävä varmistamaan, ettei energiatehokkuutta parantavista investoinneista tehdä vähemmän houkuttelevia yksittäisille julkisille elimille.

   Näihin esteiden poistamiseen tähtääviin toimenpiteisiin voivat sisältyä kannustimien tarjoaminen, oikeudellisten säännösten tai hallinnollisten määräysten kumoaminen tai muuttaminen taikka ohjeiden ja tulkitsevien tiedonantojen antaminen. Nämä toimenpiteet voidaan yhdistää energiatehokkuutta koskevan koulutuksen ja erityisen tiedotuksen ja teknisen avun tarjoamiseen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetusta esteiden arvioinnista ja toimenpiteistä on ilmoitettava komissiolle 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa ensimmäisessä täydentävässä kertomuksessa.

16 artikla
Muuntokertoimet

Energiasäästöjen vertailussa ja vertailukelpoisiin yksiköihin muunnossa sovelletaan liitteessä IV vahvistettuja muuntokertoimia, jollei muiden muuntokertoimien käyttö ole perusteltua.

V LUKU
Loppusäännökset

17 artikla
Delegoidut säädökset ja liitteiden mukauttaminen

1. Komissio valtuutetaan antamaan 18 artiklan mukainen delegoitu säädös 6 artiklan 9 kohdassa tarkoitetusta kansallisilla energiatehokkuusvelvoitejärjestelmillä saavutettujen energiansäästöjen vastavuoroisen tunnustamisen järjestelmästä.

   Komissio valtuutetaan antamaan 18 artiklan mukainen delegoitu säädös 10 artiklan 9 kohdassa tarkoitetusta kustannus-hyötyanalyysin menetelmästä.

   Komissio valtuutetaan antamaan 18 artiklan mukainen delegoitu säädös 10 artiklan 10 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen hyötysuhteen viitearvojen uudelleentarkastelusta.

2. Komissio valtuutetaan antamaan 18 artiklan mukaisia delegoituja säädöksiä liitteissä I–XV vahvistettujen arvojen, laskentamenetelmien, primäärienergiakertoimen oletusarvon ja vaatimusten mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen ja liitteessä III vahvistettujen suorituskykyvaatimusten mukauttamiseksi kilpailuolosuhteisiin.

18 artikla
Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan tässä artiklassa säädettyjä ehtoja.

2. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi [tämän direktiivin voimaantulopäivästä] lukien valta antaa 17 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 17 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon.

4 Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä 17 artiklan nojalla hyväksytty delegoitu säädös tulee voimaan vain jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole vastustanut sitä kahden kuukauden kuluessa siitä kun säädös on annettu niille tiedoksi, tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen tämän määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaikaa pidennetään kahdella kuukaudella.

19 artikla

Uudelleentarkastelu ja täytäntöönpanon seuranta

1. Jäsenvaltioiden on raportoitava kunkin vuoden huhtikuun 30 päivään mennessä kansallisten energiatehokkuustavoitteiden täyttämisessä saavutetusta edistymisestä liitteessä XIV olevan 1 kohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava 30 päivään huhtikuuta 2014 mennessä ja sen jälkeen joka kolmas vuosi täydentävä kertomus, jossa annetaan tietoja kansallisista energiatehokkuuspolitiikoista ja kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla toteutetuista tai suunnitelluista toimintasuunnitelmista, ohjelmista ja toimenpiteistä energiatehokkuuden parantamiseksi siten, että voidaan saavuttaa 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kansalliset energiatehokkuustavoitteet. Kertomuksissa on esitettävä ajan tasalle saatetut arviot odotetusta primäärienergian kokonaiskulutuksesta vuonna 2020 sekä arviot primäärienergian kulutuksesta liitteessä XIV olevassa 1 kohdassa mainituilla aloilla.

   Komissio laatii 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä mallin, joka toimii ohjeena täydentävien kertomusten laatimiselle. Malli hyväksytään 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla neuvoa-antavalla menettelyllä. Täydentäviin kertomuksiin on joka tapauksessa sisällyttävä liitteessä XIV määritellyt tiedot.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut kertomukset voivat olla osa neuvoston suosituksessa 2010/410/EU tarkoitettuja kansallisia uudistusohjelmia.

4. Komissio arvioi vuotuiset kertomukset ja täydentävät kertomukset ja arvioi, missä määrin jäsenvaltiot ovat edistyneet 3 artiklan 1 kohdassa vaadittujen kansallisten energiatehokkuustavoitteiden saavuttamisessa ja tämän direktiivin täytäntöönpanossa. Komissio toimittaa arviointinsa Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio voi kertomuksista tekemänsä arvioinnin pohjalta antaa suosituksia jäsenvaltioille.

5. Komission arviointiin ensimmäisestä täydentävästä kertomuksesta on sisällyttävä arviointi sellaisten olemassa olevien ja uusien laitosten energiatehokkuustasoista, joissa harjoitetaan polttoaineiden polttoa ja joiden nimellinen kokonaislämpöteho on vähintään 50 MW tai joissa harjoitetaan kaasun ja öljyn jalostusta, ottaen huomioon direktiivin 2010/75/EU ja direktiivin 2008/1/EY nojalla määritetty paras käytettävissä oleva tekniikka. Jos arvioinnissa havaitaan merkittäviä eroja tällaisten laitosten tosiasiallisten energiatehokkuustasojen ja parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltamiseen liittyvien tasojen välillä, komissio ehdottaa tarvittaessa

vaatimuksia näiden laitosten saavuttamien energiatehokkuustasojen parantamiseksi tai suosittaa, että tällaisen tekniikan käyttö asetetaan tulevaisuudessa yhdeksi ehdoksi, kun lupia myönnetään uusille laitoksille ja olemassa olevien laitosten lupia tarkastellaan määräajoin uudelleen.

Komissio seuraa myös tämän direktiivin täytäntöönpanon vaikutusta direktiiviin 2003/87/EY, direktiiviin 2009/28/EY ja direktiiviin 2010/31/EU.

6. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ennen kunkin vuoden marraskuun 30 päivää tilastotiedot tehokkaalla ja tehottomalla yhteistuotannolla tapahtuvasta kansallisesta sähkön- ja lämmöntuotannosta liitteessä I esitettyjen menetelmien mukaisesti suhteessa sähkön- ja lämmöntuotannon kokonaiskapasiteettiin. Niiden on myös toimitettava vuotuiset tilastotiedot yhteistuotantoon perustuvasta sähkön- ja lämmöntuotantokapasiteetista ja yhteistuotantoon käytettävistä polttoaineista sekä kaukolämmön ja -jäähdytyksen tuotannosta ja kapasiteetista suhteessa sähkön- ja lämmöntuotannon kokonaiskapasiteettiin. Jäsenvaltioiden on toimitettava tilastotiedot yhteistuotantoa soveltamalla saavutetuista primäärienergian säästöistä liitteessä II esitettyjen menetelmien mukaisesti.

7. Komissio esittää 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun arvionsa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja antaa sen johdosta tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen, jossa vahvistetaan pakolliset kansalliset tavoitteet.

8. Komissio antaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2018 kertomuksen 6 artiklan täytäntöönpanosta Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomuksen johdosta annetaan tarvittaessa lainsäädäntöehdotus yhdessä tai useammassa seuraavista tarkoituksista:

   a) 6 artiklan 1 kohdassa säädetyn säästöasteen muuttaminen;

   b) uusien yhteisten vaatimusten vahvistaminen etenkin 6 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista kysymyksistä.

9. Komissio arvioi 30 päivään kesäkuuta 2018 mennessä jäsenvaltioiden edistymistä 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sääntelyllisten ja muiden esteiden poistamisessa. Arvioinnin johdosta annetaan tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

10. Komissio asettaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut kertomukset julkisesti saataville.

20 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 3, 4 ja 9 artiklaa ottaen huomioon mainitun asetuksen 11 artiklan säännökset.

21 artikla
Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2006/32/EY […] päivästä […]kuuta […] [määräaika tämän direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä], lukuun ottamatta 4 artiklan 1–4 kohtaa ja liitteitä I, III ja IV, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa määräaikaa, jonka kuluessa niiden on saatettava mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä. Direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1–4 kohta ja liitteet I, III ja IV kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2017.

Kumotaan direktiivi 2004/8/EY […] päivästä […]kuuta […] [määräaika tämän direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä], sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa määräaikaa, jonka kuluessa niiden on saatettava mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Kumotaan direktiivin 2010/30/EU 9 artiklan 1 ja 2 kohta […] päivästä […]kuuta […] [määräaika tämän direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä].

Viittauksia direktiiviin 2006/32/EY ja direktiiviin 2004/8/EY pidetään viittauksina tähän direktiiviin tämän direktiivin liitteessä XV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

22 artikla
Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [12 kuukautta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen]. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

   Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

23 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

24 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

LIITE I
Yhteistuotannosta saatavan sähkön laskennan yleiset periaatteet

OSA I. Yleiset periaatteet

Yhteistuotannosta saatavan sähkön laskemiseen käytettävien arvojen määrityksen perustana on yksikön odotettu tai tosiasiallinen toiminta tavanomaisissa käyttöolosuhteissa. Mikroyhteistuotantoyksiköiden osalta laskeminen voi perustua varmennettuihin arvoihin.

a) Yhteistuotannosta saatava sähköntuotanto katsotaan yhtä suureksi kuin yksikön vuosittainen kokonaissähköntuotanto päägeneraattorien ulostulokohdasta mitattuna

   i) osassa II tarkoitetuissa tyyppien b, d, e, f, g ja h yhteistuotantoyksiköissä, joiden vuosittaiseksi kokonaishyötysuhteeksi jäsenvaltiot ovat asettaneet vähintään 75 prosenttia; ja

   ii) osassa II tarkoitetuissa tyyppien a ja c yhteistuotantoyksiköissä, joiden vuosittaiseksi kokonaishyötysuhteeksi jäsenvaltiot ovat asettaneet vähintään 80 prosenttia.

b) Yhteistuotantoyksiköissä, joiden vuosittainen kokonaishyötysuhde on alle a kohdan i alakohdassa tarkoitetun arvon (osassa II tarkoitetut tyyppien b, d, e, f, g ja h yhteistuotantoyksiköt) tai joiden vuosittainen kokonaishyötysuhde on alle a kohdan ii alakohdassa tarkoitetun arvon (osassa II tarkoitetut tyyppien a ja c yhteistuotantoyksiköt), yhteistuotannon laskemiseen käytetään seuraavaa kaavaa:

   $E_{CHP} = H_{CHP} * C$

   jossa:

   E_{CHP} on yhteistuotannosta saatavan sähkön määrä

   C on rakennusaste

   H_{CHP} on yhteistuotannosta saatavan hyötylämmön määrä (tätä tarkoitusta varten kokonaislämmöntuotanto vähennettynä erillisissä kattiloissa tai höyrygeneraattorista ennen turbiinia otetulla tuorehöyryllä tuotetulla lämmöllä).

   Yhteistuotannosta saatavaa sähköä koskevan laskelman on perustuttava tosiasialliseen rakennusasteeseen. Jos yhteistuotantoyksikön tosiasiallista rakennusastetta ei tiedetä, osassa II tarkoitettujen tyyppien a, b, c, d ja e yksiköihin voidaan soveltaa etenkin tilastollisiin tarkoituksiin seuraavia oletusarvoja edellyttäen, että näin määritetty yhteistuotannosta saatava sähkö on enintään yksikön kokonaissähköntuotanto:

Yksikön tyyppi	Rakennusasteen oletusarvo C
Kaasukombiturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto	0,95
Vastapainehöyryturbiini	0,45
Väliottolauhdutusturbiini	0,45
Kaasuturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto	0,55
Polttomoottori	0,75

Jos jäsenvaltiot ottavat käyttöön rakennusasteen oletusarvoja osassa II tarkoitettujen tyyppien f, g, h, i, j ja k yksiköille, tällaiset oletusarvot on julkaistava ja ilmoitettava komissiolle.

d) Jos osa yhteistuotantoprosessiin käytettävän polttoainepanoksen energiasisällöstä otetaan talteen kemikaaleina ja käytetään uudelleen, tämä osa voidaan vähentää polttoainepanoksesta ennen kokonaishyötysuhteen laskemista a ja b kohdan mukaisesti.

e) Jäsenvaltiot voivat määrittää rakennusasteen sähkön ja hyötylämmön väliseksi suhteeksi yhteistuotannon toimiessa alhaisella kapasiteetilla tietyn yksikön operatiivisten tietojen perusteella.

f) Jäsenvaltiot voivat käyttää a ja b kohdan mukaisissa laskelmissa muitakin kuin yhden vuoden mittaisia raportointikausia.

OSA II. Direktiivin soveltamisalaan kuuluvat yhteistuotantotekniikat

a) Kaasukombiturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto

b) Vastapainehöyryturbiini

c) Väliottolauhdutusturbiini

d) Kaasuturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto

e) Polttomoottori

f) Mikroturbiinit

g) Stirling-moottorit

h) Polttokennot

i) Höyrykoneet

j) Orgaaniset Rankine-prosessit

k) Muuntyyppinen tekniikka tai tekniikoiden yhdistelmä, joka vastaa 2 artiklan 19 alakohdassa vahvistettua määritelmää.

OSA III. Yksityiskohtaiset periaatteet

Jäsenvaltioiden on yhteistuotannosta saatavan sähkön laskennan yleisiä periaatteita toteuttaessaan ja soveltaessaan noudatettava päätöksellä 2008/952/EY[38] vahvistettuja yksityiskohtaisia ohjeita.

[38] EUVL L 338, 17.12.2008, s. 55.

LIITE II
Menetelmät yhteistuotantoprosessin hyötysuhteen määrittämiseksi

Yhteistuotannon hyötysuhteen ja primäärienergian säästöjen laskemiseen käytettävien arvojen määrityksen perustana on yksikön odotettu tai tosiasiallinen toiminta tavanomaisissa käyttöolosuhteissa.

a) Tehokas yhteistuotanto

Tässä direktiivissä tarkoitetun tehokkaan yhteistuotannon on täytettävä seuraavat perusteet:

– yhteistuotantoyksiköiden yhteistuotannolla saatavien b kohdan mukaisesti laskettujen primäärienergian säästöjen on oltava vähintään 10 prosenttia verrattuna sähkön ja lämmön erillisen tuotannon viitearvoihin,

– tehokkaaksi yhteistuotannoksi voidaan katsoa pienimuotoisten yhteistuotantoyksiköiden ja mikroyhteistuotantoyksiköiden tuotanto, jolla saadaan aikaan primäärienergian säästöjä.

b) Primäärienergian säästöjen laskeminen

Liitteen I mukaisesti määritellyllä yhteistuotannolla saatavat primäärienergian säästöt lasketaan seuraavan kaavan perusteella:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\frac{CHP\ H\eta}{Ref\ H\eta} + \frac{CHP\ E\eta}{Ref\ E\eta}} \right) \times 100\ \%$$

jossa:

PES on primäärienergian säästö.

CHP Hη yhteistuotannon lämpöhyötysuhde, jolla tarkoitetaan vuosittaista hyötylämmön tuotosta jaettuna yhteistuotannolla tuotetun hyötylämpötuotoksen ja sähkön yhteismäärään käytetyllä polttoainepanoksella.

Ref Hη on erillisen lämmöntuotannon hyötysuhteen viitearvo.

CHP Eη on yhteistuotannon sähköhyötysuhde, jolla tarkoitetaan vuosittaista yhteistuotannosta saatavaa sähköä jaettuna yhteistuotannolla tuotetun hyötylämpötuotoksen ja sähkön yhteismäärään käytetyllä polttoainepanoksella. Jos yhteistuotantoyksikkö tuottaa mekaanista energiaa, vuosittaiseen yhteistuotannosta saatavan sähkön määrään voidaan lisätä erä, joka tarkoittaa kyseisen mekaanisen energian määrää vastaavaa sähkön määrää. Tälle lisäerälle ei voida antaa 10 artiklan 10 kohdan mukaista alkuperätakuuta.

Ref Eη on erillisen sähköntuotannon hyötysuhteen viitearvo.

c) Energiansäästöjen laskeminen vaihtoehtoista laskutapaa käyttäen

Jäsenvaltiot voivat laskea sähkö- ja mekaanisen energian ja lämmön tuotannosta saatavat primäärienergian säästöt jäljempänä esitetyllä tavalla käyttämättä liitteen I määräyksiä samaan prosessiin kuuluvan muun kuin yhteistuotetun lämmön ja sähkön sulkemiseksi kyseisen prosessin ulkopuolelle. Kyseistä tuotantoa voidaan pitää tehokkaana yhteistuotantona edellyttäen, että se täyttää tämän liitteen a kohdassa esitetyt hyötysuhdeperusteet ja että sähkökapasiteetiltaan yli 25 MW:n yhteistuotantolaitosten kokonaishyötysuhde on yli 70 prosenttia. Kyseisestä yhteistuotannosta saadun sähkön määrän erittely alkuperätakuun saamiseksi ja tilastotarkoituksiin on kuitenkin määritettävä liitteen I mukaisesti.

Jos prosessin primäärienergian säästöt lasketaan edellä tarkoitetulla vaihtoehtoisella laskutavalla, primäärienergian säästöt on laskettava käyttäen tämän liitteen b kohdan kaavaa siten, että tekijä ”CHP Hη” korvataan tekijällä ”Hη” ja tekijä ”CHP Eη” tekijällä ”Eη”, jolloin

Hη:lla tarkoitetaan prosessin lämpöhyötysuhdetta, joka määritellään vuosittaisena lämpötuotoksena jaettuna lämpö- ja sähkötuotoksen yhteismäärään käytetyllä polttoainepanoksella.

Eη:lla tarkoitetaan prosessin sähköhyötysuhdetta, joka määritellään vuosittaisena sähkötuotoksena jaettuna lämpö- ja sähkötuotoksen yhteismäärään käytetyllä polttoainepanoksella. Jos yhteistuotantoyksikkö tuottaa mekaanista energiaa, vuosittaiseen yhteistuotannosta saatavan sähkön määrään voidaan lisätä erä, joka edustaa kyseisen mekaanisen energian määrää vastaavaa sähkön määrää. Tälle lisäerälle ei voida antaa 10 artiklan 10 kohdan mukaista alkuperätakuuta.

d) Jäsenvaltiot voivat käyttää tämän liitteen b ja c kohdan mukaisissa laskelmissa muitakin kuin yhden vuoden mittaisia raportointikausia.

e) Mikroyhteistuotantoyksiköiden osalta primäärienergian säästöjen laskeminen voi perustua varmennettuihin tietoihin.

f) *Sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvot*

Yhdenmukaistetut hyötysuhteen viitearvot sisältävät asiaankuuluvien tekijöiden, kuten rakentamisvuoden ja polttoainetyyppien, mukaan eriytettyjen viitearvojen matriisin, ja niiden on perustuttava hyvin dokumentoituun analyysiin, jossa otetaan huomioon muun muassa todellisissa olosuhteissa operatiivisessa käytössä saadut tiedot, polttoaineseos ja ilmasto-olosuhteet sekä sovelletut yhteistuotantoteknologiat.

Edellä b kohdassa olevassa kaavassa tarkoitetuilla sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvoilla määritellään käyttöhyötysuhde siinä sähkön ja lämmön erillisessä tuotannossa, joka on määrä korvata yhteistuotannolla.

Hyötysuhteen viitearvot lasketaan seuraavia periaatteita noudattaen:

1. Tämän direktiivin 2 artiklan 24 alakohdassa määriteltyjen yhteistuotantoyksiköiden osalta vertailu erillisen sähkötuotannon kanssa perustuu periaatteeseen, jonka mukaan vertailu tapahtuu polttoaineluokittain.

2. Yhteistuotantoyksiköitä verrataan käyttäen markkinoiden parasta saatavilla olevaa ja taloudellisesti perusteltavissa olevaa teknologiaa sähkön ja lämmön erillisen tuotannon osalta yhteistuotantoyksikön rakentamisvuonna.

3. Yli kymmenen vuotta vanhojen yhteistuotantoyksiköiden viitearvot vahvistetaan samalle tasolle kuin kymmenen vuotta vanhojen yksiköiden hyötysuhteen viitearvot.

4. Sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvojen on heijastettava jäsenvaltioiden ilmastollisia eroja.

LIITE III
Julkisten elinten tekemiin tuotteiden, palvelujen ja rakennusten hankintoihin liittyvät energiatehokkuusvaatimukset

Tuotteita, palveluja tai rakennuksia hankkivien julkisten elinten on

a) jos tuote kuuluu direktiivin 2010/30/EU nojalla annetun delegoidun säädöksen tai direktiivin 92/75/ETY täytäntöönpanemiseksi annetun komission direktiivin soveltamisalaan, hankittava ainoastaan korkeimpaan energiatehokkuusluokkaan kuuluvia tuotteita, ottaen huomioon kustannustehokkuuden, taloudellisen toteutettavuuden ja teknisen soveltuvuuden sekä riittävän kilpailun;

b) jos a alakohdan soveltamisalaan kuulumaton tuote kuuluu sellaisen direktiivin 2009/125/EY nojalla annetun täytäntöönpanotoimenpiteen soveltamisalaan, joka on annettu tämän direktiivin voimaantulon jälkeen, hankittava ainoastaan tuotteita, jotka vastaavat täytäntöönpanotoimenpiteessä määriteltyjä energiatehokkuuden viitearvoja;

c) hankittava neuvoston päätöksen [2006/1005/EY[39]] soveltamisalaan kuuluvia toimistolaitteita, jotka ovat vähintään mainitun päätöksen liitteenä olevan sopimuksen liitteessä C lueteltuja energiatehokkuusvaatimuksia vastaavien vaatimusten mukaisia;

d) hankittava ainoastaan renkaita, jotka kuuluvat asetuksessa (EY) N:o 1222/2009[40] määriteltyyn korkeimpaan polttoainetaloudellisuusluokkaan. Tämä vaatimus ei estä julkisia elimiä hankkimasta korkeimpaan märkäpitoluokkaan tai vierintämeluluokkaan kuuluvia renkaita, jos se on perusteltua turvallisuuteen tai kansanterveyteen liittyvistä syistä;

e) vaadittava palveluhankintasopimuksia koskevissa tarjouspyynnöissään, että palveluntarjoajat käyttävät kyseessä olevia palveluja tarjotessaan ainoastaan edellä a–d alakohdassa tarkoitetut vaatimukset täyttäviä tuotteita;

f) ostavat tai vuokraavat ainoastaan rakennuksia, jotka täyttävät vähintään 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset. Näiden vaatimusten noudattaminen on varmennettava direktiivin 2010/31/EU 11 artiklassa tarkoitetuilla energiatehokkuustodistuksilla.

---

39 EUVL L 381, 28.12.2006, s. 24.
40 EUVL L 342, 22.12.2009, s. 46.

LIITE IV

Tiettyjen energian loppukäytön polttoaineiden energiasisältö – muuntotaulukko[41]

Energiatuote	kJ (nettolämpöarvo)	kgoe (nettolämpöarvo)	kWh (nettolämpöarvo)
1 kg koksia	28500	0,676	7,917
1 kg kivihiiltä	17200 — 30700	0,411 — 0,733	4,778 — 8,528
1 kg ruskohiilibrikettejä	20000	0,478	5,556
1 kg mustaa ligniittiä	10500 — 21000	0,251 — 0,502	2,917 — 5,833
1 kg ruskohiiltä	5600 — 10500	0,134 — 0,251	1,556 — 2,917
1 kg öljyliusketta	8000 — 9000	0,191 — 0,215	2,222 — 2,500
1 kg turvetta	7800 — 13800	0,186 — 0,330	2,167 — 3,833
1 kg turvebrikettejä	16000 — 16800	0,382 — 0,401	4,444 — 4,667
1 kg raskasta polttoöljyä	40000	0,955	11,111
1 kg kevyttä polttoöljyä	42300	1,010	11,750
1 kg moottoripolttoainetta (bensiiniä)	44000	1,051	12,222
1 kg parafiinia	40000	0,955	11,111
1 kg nestekaasua	46000	1,099	12,778
1 kg maakaasua [1]	47200	1,126	13,10
1 kg nesteytettyä maakaasua	45190	1,079	12,553
1 kg puuta (kosteuspitoisuus 25 %) [2]	13800	0,330	3,833
1 kg pellettejä/puubrikettejä	16800	0,401	4,667
1 kg jätettä	7400 — 10700	0,177 — 0,256	2,056 — 2,972
1 MJ lämpöenergiaa	1000	0,024	0,278
1 kWh sähköenergiaa	3600	0,086	1 [3]

Lähde : Eurostat.

[1] 93 prosenttia metaania.

[2] Jäsenvaltiot voivat soveltaa muita arvoja sen mukaan, minkä tyyppistä puuta asianomaisessa jäsenvaltiossa eniten käytetään.

[3] Sovelletaan, jos energiansäästöt lasketaan suhteessa primäärienergian kulutukseen käyttäen energian loppukulutukseen perustuvaa alhaalta ylös -lähestymistapaa. Kilowattitunteina mitatun sähkönsäästön osalta jäsenvaltiot voivat soveltaa oletuskerrointa 2,5. Jäsenvaltiot voivat soveltaa erilaista muuntokerrointa, jos ne pystyvät perustelemaan sen.

41 Jäsenvaltiot voivat soveltaa erilaisia muuntokertoimia, jos ne ovat perusteltavissa.

LIITE V
Energiatehokkuusvelvoitejärjestelmät

1. Lyhyen aikavälin säästöihin tähtäävät toimenpiteet

Seuraavia toimenpiteitä pidetään toimenpiteinä, joilla pyritään lyhyen aikavälin säästöihin:

a) energiatehokkaiden pienloistelamppujen jakelu tai asentaminen;

b) energiatehokkaiden suihkupäiden jakelu tai asentaminen;

c) energiakatselmukset;

d) tiedotuskampanjat.

2. Energiansäästöjen laskeminen

Kansallisten energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien energiasäästöjen laskennassa on otettava huomioon toimenpiteiden vaikutusaika. Jos vaikutusajoille ei ole vahvistettu kansallisia arvoja, sovelletaan 4 kohdassa esitettyjä oletusarvoja.

Velvoitetut osapuolet voivat käyttää yhtä tai useampaa seuraavista menetelmistä energiansäästöjen laskemiseksi 6 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten:

a) tekniset arviot;

b) mittaukset;

c) jäsenvaltioiden selkein ja kestävin perustein hyväksymät vakioarvot ja -vaikutusajat. Tällaiset arvot on ilmoitettava komissiolle. Komissio voi pyytää, että arvoja muutetaan, jos ne voivat vääristää kilpailua tai jos ne eivät ole yhtä vaativia kuin 3 ja 4 kohdassa esitetyt oletusarvot ja vaikutusajat;

d) 3 ja 4 kohdassa esitetyt oletusarvot ja vaikutusajat, jos kansallisia vakioarvoja ja -vaikutusaikoja ei ole vahvistettu.

3. Eurooppalaiset oletusarvot laitetyypeittäin

3.1. Kodinkoneet

a. PAKASTIMET JA JÄÄKAAPPI-PAKASTIMET ERIKSEEN

	Jääkaappi-pakastimet	Pakastimet
*Luokka A+ Oletettu säästö (kWh/vuosi)	64	62
**Luokka A+ Oletettu säästö (kWh/vuosi)	76	73
Luokka A++ Oletettu säästö (kWh/vuosi)	129	123

Luokka A+++ Oletettu säästö (kWh/vuosi)	193	185

b. PAKASTIMET JA JÄÄKAAPPI-PAKASTIMET YHDESSÄ

	Jääkaappi-pakastimet ja pakastimet
*Luokka A+ Oletettu säästö (kWh/vuosi)	64
**Luokka A+ Oletettu säästö (kWh/vuosi)	75
Luokka A++ Oletettu säästö (kWh/vuosi)	128
Luokka A+++ Oletettu säästö (kWh/vuosi)	191

c. KOTITALOUKSIEN PYYKINPESUKONEET

***30 päivään marraskuuta 2013**	
Luokka A+ Oletettu säästö (kWh/vuosi)	26
Luokka A++ Oletettu säästö (kWh/vuosi)	46
Luokka A+++ Oletettu säästö (kWh/vuosi)	63

***1 päivästä joulukuuta 2013**	
Luokka A++ Oletettu säästö (kWh/vuosi)	20
Luokka A+++ Oletettu säästö (kWh/vuosi)	37

*Joulukuun 1 päivästä 2013 kotitalouksien pyykinpesukoneiden, joiden nimelliskapasiteetti on vähintään 4 kg, energiatehokkuusindeksin (EEI) on oltava pienempi kuin 59 (ks. komission asetuksen (EU) N:o 1015/2010 liite I).

d. KOTITALOUKSIEN ASTIANPESUKONEET

30 päivään marraskuuta 2013**	
Luokka A+ Oletettu säästö (kWh/vuosi)	37

Luokka A++ Oletettu säästö (kWh/vuosi)	69
Luokka A+++ Oletettu säästö (kWh/vuosi)	97

****1 päivästä joulukuuta 2013**	
Luokka A++ Oletettu säästö (kWh/vuosi)	32
Luokka A+++ Oletettu säästö (kWh/vuosi)	60

**Joulukuun 1 päivästä 2013 kotitalouksien astianpesukoneiden, joiden nimelliskapasiteetti on vähintään 11 astiastoa, ja kotitalouksien astianpesukoneiden, joiden nimelliskapasiteetti on 10 astiastoa ja leveys enemmän kuin 45 cm, energiatehokkuusindeksin (EEI) on oltava pienempi kuin 63 (ks. komission asetuksen (EU) N:o 1016/2010 liite I).

3.2. Asuntojen valaistus

Yksikkökohtaiset säästöt, kun hehkulamput[42] vaihdetaan pienloistelampuiksi 16 kWh/vuosi

Yksikkökohtaiset säästöt, kun hehkulamput[43] vaihdetaan ledilampuiksi 17 kWh/vuosi

4. Oletetut vaikutusajat

Energiatehokkuutta parantava toimenpide, jossa vaihdetaan osia	Oletettu vaikutusaika vuosina
Kondenssikattila	20
Suorapolttokattila	20
Öljy- ja kaasupolttimet	10
Säätölaitteet	15-20
Säätöjärjestelmä – keskitetty	15-25
Säätöjärjestelmä – huonekohtainen	15-25
Lämmityksen säätö: automaattiset säätöventtiilit	10
Mittarit	10

[42] GLS tai volframilankalamput.
[43] GLS tai volframilankalamput.

LIITE VI

Käyttäjäkohtaisen energiankulutuksen mittaamista ja tosiasialliseen kulutukseen perustuvan laskutuksen tiheyttä koskevat vähimmäisvaatimukset

1. Käyttäjäkohtaisen energiankulutuksen mittaamista koskevat vähimmäisvaatimukset

1.1. Käyttäjäkohtaiset mittarit

Kun asennetaan käyttäjäkohtainen mittari, jäsenvaltioiden on varmistettava, että siinä on liitäntä, joka tarjoaa loppukäyttäjälle suojatun tietojenvaihdon siten, että mittari voi siirtää henkilökohtaiset mittaustiedot loppukäyttäjälle tai tämän nimeämälle kolmannelle osapuolelle.

Liitännän on tarjottava henkilökohtaisia tietoja, joiden perusteella loppukäyttäjät voivat paremmin säädellä energiankulutustaan ja käyttää tietoja säästömahdollisuuksien analysointiin. Tietoihin on sisällyttävä vähintään nykyinen kulutusaste (esim. kWh, kJ, m^3) ja siihen liittyvät kustannukset, ja ne on annettava muodossa, joka kannustaa kuluttajia parantamaan energiatehokkuutta.

Kansallisen sääntelyviranomaisen on varmistettava, että liitännästä saadaan myös julkisia tietoja, joiden avulla loppukäyttäjä voi seurata ja käyttää sovellettavia käyttöajankohdasta riippuvia tariffeja, joihin sisältyy reaaliaikainen hinnoittelu, kulutushuippujen hinnoittelu ja kulutushuippujen alennukset.

Loppukäyttäjän on voitava seurata liitännän kautta siirrettyjen henkilökohtaisten tietojen avulla aiempia kulutustasojaan (paikallisessa valuutassa ja yksikössä kWh, kJ tai m^3):

a) edellisten seitsemän päivän aikana, päivittäin;

b) edellisen täyden viikon aikana;

c) edellisen täyden kuukauden aikana;

d) edellisen vuoden samana täytenä kuukautena;

e) edellisen täyden vuoden aikana.

Aiemman kulutuksen ajanjaksojen on vastattava laskutusjaksoja, jotta varmistetaan johdonmukaisuus kotitalouksien laskujen kanssa.

Aiempaa kulutusta koskevia täydentäviä tietoja (mistä tahansa päivästä, viikosta, kuukaudesta tai vuodesta älykkään mittauksen aloittamisen jälkeen) ja muita hyödyllisiä tietoja, joiden avulla kuluttajat voivat itse tarkkailla kulutustaan yksityiskohtaisemmin (esim. käyttäjäkohtaisen kulutuksen graafinen kehitys, vertailutiedot, kulutus/säästöt/menot kumulatiivisesti kunkin sopimuksen alusta alkaen ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus käyttäjäkohtaisessa kulutuksessa ja siihen liittyvät vältetyt hiilidioksidipäästöt), on asetettava helposti saataville joko suoraan liitännän kautta tai internetin välityksellä.

1.2. Lämmityskustannusten jakolaitteet

Lämmityskustannusten jakolaitteissa on oltava selkeälukuinen näyttö, jonka avulla loppukäyttäjä voi seurata kulloistakin kulutusastetta ja aiempia kulutustasoja. Lämmityskustannusten jakolaitteessa näytettyjen aiemman kulutuksen ajanjaksojen on vastattava laskutusjaksoja.

2. Laskutusta koskevat vähimmäisvaatimukset

2.1 Tosiasialliseen kulutukseen perustuvan laskutuksen tiheys

Jotta loppukäyttäjät voisivat säännellä omaa energiankulutustaan, tosiasialliseen kulutukseen perustuva laskutus on suoritettava seuraavalla tiheydellä:

a) sähkönkulutuksen osalta kuukausittain;

b) maakaasun kulutuksen osalta vähintään kahden kuukauden välein. Jos kaasua käytetään käyttäjäkohtaiseen lämmitykseen, laskutus on tehtävä kuukausittain;

c) kaukolämmön ja -jäähdytyksen osalta laskutus on tehtävä kuukausittain lämmitys-/jäähdytyskaudella.

d) lämpimän veden osalta vähintään kahden kuukauden välein.

Laskuun, joka perustuu lämmityskustannusten jakolaitteella tehtyyn lämpöenergian kulutuksen mittaamiseen, on liityttävä selitys lämmityskustannusten jakolaitteen näytössä olevista luvuista, ottaen huomioon lämmityskustannusten jakolaitteiden vakio-ominaisuudet (EN 834)[44].

2.2. Laskuun sisältyvät vähimmäistiedot

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laskuissa, sopimuksissa, liiketoimissa ja jakeluasemilla saatavissa kuiteissa tai niiden mukana loppukäyttäjien saataville asetetaan selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla seuraavat tiedot:

a) energian voimassa olevat tosiasialliset hinnat ja todellinen kulutus;

b) loppukäyttäjän nykyisen energiankulutuksen ja saman kauden edellisen vuoden kulutuksen vertailu mieluiten graafisessa muodossa;

c) vertailut saman käyttäjäluokan keskimääräisen normaali- tai vertailukäyttäjän kanssa;

d) sellaisten kuluttajajärjestöjen, energiatoimistojen tai vastaavien elinten yhteystiedot, mukaan lukien internet-sivustojen osoitteet, joilta voi saada tietoa saatavilla olevista energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä, vertailukelpoisista loppukäyttäjäprofiileista ja energiaa käyttävien laitteiden objektiivisista teknisistä eritelmistä.

---

[44] Standardi EN 834 ”*Heat cost allocators for the determination of the consumption of room heating radiators. Appliances with electrical energy supply*”.

2.3 Energiatehokkuutta koskeva neuvonta laskuissa ja muu palaute loppukäyttäjille

Energian jakelijoiden, jakeluverkon haltijoiden ja energian vähittäismyyntiyritysten on sopimuksia ja sopimusmuutoksia lähettäessään sekä asiakkaiden saamissa laskuissa tai henkilöasiakkaille suunnattujen internet-sivustojen kautta ilmoitettava asiakkailleen selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla sellaisten riippumattomien kuluttajaneuvontakeskusten, energiatoimistojen tai vastaavien elinten yhteystiedot, mukaan lukien niiden internet-osoitteet, joista he voivat saada neuvoja saatavilla olevista energiatehokkuustoimenpiteistä, energiakulutuksensa vertailuprofiileista ja energiaa käyttävien laitteiden teknisistä eritelmistä, joiden avulla he voivat vähentää näiden laitteiden kulutusta.

LIITE VII
Lämmityksen ja jäähdytyksen tehokkuuden suunnittelu

1. Tämän direktiivin 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin kansallisiin lämmitys- ja jäähdytyssuunnitelmiin on sisällyttävä

a) kuvaus lämmityksen ja jäähdytyksen kysynnästä;

b) ennuste siitä, kuinka kysyntä muuttuu seuraavien 10 vuoden aikana, ottaen erityisesti huomioon kysynnän kehitys rakennuksissa ja eri teollisuudenaloilla;

c) jäsenvaltion kartta, jossa on yksilöity

i) lämmityksen ja jäähdytyksen kysyntäpisteet, mukaan lukien

– kunnat ja taajamat, joiden tonttitehokkuus on vähintään 0,3; ja

– teollisuusalueet, joiden lämmityksen ja jäähdytyksen vuotuinen kokonaiskulutus on yli 20 GWh;

ii) olemassa oleva ja suunniteltu kaukolämpö- ja kaukojäähdytysinfrastruktuuri;

iii) lämmityksen ja jäähdytyksen mahdolliset tarjontapisteet, mukaan lukien

– sähköntuotantolaitokset, joiden vuotuinen kokonaissähköntuotanto on yli 20 GWh; ja

– jätteenpolttolaitokset;

– olemassa olevat ja suunnitellut yhteistuotantolaitokset, jotka on luokiteltu liitteen VII mukaisesti, ja kaukolämpölaitokset.

d) sen lämmitys- ja jäähdytyskysynnän määrittely, joka voitaisiin tyydyttää tehokkaalla yhteistuotannolla, muun muassa kotitalouksien mikroyhteistuotannolla, ja kaukolämmityksellä ja -jäähdytyksellä;

e) tehokkaan yhteistuotannon lisäämismahdollisuuksien määrittely, mukaan lukien lisäys, joka voidaan toteuttaa olemassa olevia tuotanto- ja teollisuuslaitoksia tai muita hukkalämpöä tuottavia laitoksia uudistamalla ja uusia rakentamalla;

f) toimenpiteet, jotka on määrä hyväksyä vuoteen 2020 ja vuoteen 2030 mennessä, jotta voidaan toteuttaa e alakohdassa tarkoitetut mahdollisuudet d alakohdassa tarkoitetun kysynnän tyydyttämiseksi, mukaan lukien

i) toimenpiteet yhteistuotannon osuuden kasvattamiseksi lämmityksen ja jäähdytyksen tuotannossa ja sähköntuotannossa; ja

ii) toimenpiteet tehokkaan kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysinfrastruktuurin kehittämiseksi, jotta se pystyy ottamaan vastaan tehokkaan yhteistuotannon ja hukkalämmön ja uusiutuvien

energialähteiden hyödyntämiseen perustuvan lämmityksen ja jäähdytyksen käytön kasvun;

g) tehokkaan yhteistuotannon osuus ja direktiivin 2004/8/EY nojalla määritellyt mahdollisuudet ja saavutettu edistys;

h) arvio säästettävästä primäärienergiasta;

i) arvio lämmityksen ja jäähdytyksen julkisista tukitoimenpiteistä, jos niitä on, sekä niiden vuosibudjetti ja mahdollisen tukiosuuden määrittely. Tämä ei vaikuta velvollisuuteen tehdä julkisista tukijärjestelmistä erillinen ilmoitus valtiontuen arviointia varten.

2. Mikäli se on tarkoituksenmukaista, suunnitelma voi koostua yhteen kootuista alueellisista tai paikallisista suunnitelmista.

3. Kaupunkien aluesuunnitelmia laadittaessa on varmistettava, että

a) uudet sähköä tuottavat lämpövoimalat ja hukkalämpöä tuottavat teollisuuslaitokset sijoitetaan paikkoihin, joissa suurin mahdollinen osa saatavilla olevasta hukkalämmöstä otetaan talteen olemassa olevan tai ennustetun lämmitys- ja jäähdytyskysynnän tyydyttämiseksi;

b) uudet asuinalueet tai uudet teollisuuslaitokset, jotka kuluttavat lämpöä tuotantoprosesseissaan, sijoitetaan paikoille, joissa suurin mahdollinen osa niiden lämmöntarpeesta täytetään kansallisessa lämmitys- ja jäähdytyssuunnitelmassa määritellyllä saatavissa olevalla hukkalämmöllä. Jotta voidaan varmistaa, että lämmityksen ja jäähdytyksen kysyntä ja tarjonta vastaavat mahdollisimman hyvin toisiaan, aluesuunnitelmissa on suosittava useiden teollisuuslaitosten keskittämistä samalle alueelle;

c) sähköä tuottavat lämpövoimalat, hukkalämpöä tuottavat teollisuuslaitokset, jätteenpolttolaitokset ja muut laitokset, joissa jätteistä tuotetaan energiaa, on liitetty paikalliseen kaukolämpö- tai kaukojäähdytysverkkoon;

d) asuinalueet ja teollisuuslaitokset, jotka kuluttavat lämpöä tuotantoprosesseissaan, on liitetty paikalliseen kaukolämpö- tai kaukojäähdytysverkkoon.

LIITE VIII
Sähköä tuottavien lämpövoimaloiden ja teollisuuslaitosten sijoittelua koskevat suuntaviivat

1. Tämän direktiivin 10 artikla 3 ja 6 kohdassa tarkoitettujen sähköä tuottavien lämpövoimaloiden sijoittelu

Kun sarakkeessa C mainittua kapasiteettia vastaava lämmön kysyntäpiste on olemassa tai on olemassa mahdollinen lämmön kysyntäpiste, voimala on sijoitettava sarakkeessa A annettua vastaavaa etäisyyttä lähemmäs. Mahdollinen lämmön kysyntäpiste määritellään pisteeksi, josta voidaan osoittaa, että sellainen voidaan kohtuudella luoda esimerkiksi rakentamalla kaukolämpöverkko. Esimerkiksi jos vakiomuotoisia arviointitekniikoita käyttäen voidaan osoittaa, että yli 15 MW/km^2:n yhteenlaskettu lämpökuorma on olemassa, tämä katsotaan lämmön kysyntäpisteeksi. Tällaisen lämmön kysyntäpisteen kysyntäkapasiteetiksi katsotaan tällaisten yhteenliitettävien neliökilometrikohtaisten kuormien kokonaismäärä.

Etäisyys A ei ole suora viiva vaan reitti, josta rakennusalan asiantuntijat ovat vakiomuotoisia arviointitekniikoita kuten kustannuslaskentaa käyttäen katsoneet, että sitä pitkin on mahdollista rakentaa vaaditun kokoinen vettä johtava putki kohtuullisin kustannuksin. Tässä ei oteta huomioon sellaisia esteitä kuten vuoristoja, kaupunkien keskustoja, vaikeita jokien tai meren ylityksiä jne.

A	B	C
Ehdotetun sähköntuotantolaitoksen ja lämmön kysyntäpisteen enimmäisetäisyys	Sähkövoimalan sähkökapasiteetti	Lämmön kysyntäpisteen arvioitu vuosikulutus
< 100 km	> 1999* MWe	> 7500 TJ/vuosi
< 65 km	>500	> 1875 TJ/vuosi
< 15 km	> 20 MW	> 50 TJ/vuosi

* Uusi laitos toimii tyypillisesti 90 prosentin kuormitusasteella.

2. Tämän direktiivin 10 artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen hukkalämpöä tuottavien teollisuuslaitosten sijoittelu

A	B	C
Ehdotetun teollisuuslaitoksen ja lämmön kysyntäpisteen enimmäisetäisyys	Kapasiteetti	Lämmön kysyntäpisteen arvioitu vuosikulutus
< 75 km	> 75 MW (60–70 %:n kuormitusasteella)	> 1600 TJ/vuosi
< 60 km	> 50 MW 60 %:n kuormitusasteella	> 1000 TJ/vuosi
< 25 km	> 50 MW (kuormitusaste > 85 %)	> 400 TJ/vuosi
< 15 km	> 20 MW	> 100 TJ/vuosi

LIITE IX
Tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön alkuperätakuu

a) Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että

i) tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön alkuperätakuu

– antaa tuottajille mahdollisuuden osoittaa, että niiden myymä sähkö on tuotettu tehokkaalla yhteistuotannolla, ja että se myönnetään tätä tarkoitusta varten tuottajan pyynnöstä;

– on täsmällinen, luotettava ja vaikeasti väärennettävä;

– myönnetään, siirretään ja peruutetaan sähköisesti;

ii) tehokkaasta yhteistuotannosta saatava energiayksikkö otetaan huomioon vain kerran.

b) Tämän direktiivin 10 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun alkuperätakuun on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

– energian tuotantolaitoksen nimi, sijainti, tyyppi ja kapasiteetti (lämpö ja sähkö);

– tuotantoajankohdat ja -paikat;

– sen polttoainelähteen alempi lämpöarvo, josta sähkö on tuotettu;

– sähkön kanssa tuotetun lämmön määrä ja käyttötarkoitus;

– liitteen II mukaisesta tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön määrä, jonka takuu kattaa;

– primäärienergian säästöt, jotka on laskettu liitteen II mukaisesti liitteessä II olevassa f kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen hyötysuhteen viitearvojen perusteella;

– laitoksen nimellinen sähkö- ja lämpöhyötysuhde;

– onko laitos saanut investointitukea ja kuinka paljon;

– onko energiayksikkö saanut tukea jostain muusta kansallisesta tukijärjestelmästä ja kuinka paljon sekä tukijärjestelmän tyyppi;

– laitoksen käyttöönottopäivämäärä; ja

– alkuperätakuun myöntämispäivämäärä, myöntäjämaa ja yksilöivä tunnistenumero.

Alkuperätakuun standardiyksikkönä on 1 MWh. Se koskee laitoksen rajalla mitattua ja verkkoon siirrettyä nettosähköntuotantoa.

LIITE X
Inventaario energiaa muuntavien laitosten energiatehokkuustiedoista

Tämän direktiivin 11 artiklassa tarkoitettuihin inventaarioihin on sisällyttävä:

a) nimiä sisältämätön luettelo ainoastaan sähköä tuottavista laitoksista, joiden nimellislämpöteho on vähintään 50 MW, sisältäen jokaisesta laitoksesta seuraavat tiedot:

- laitoksen keskimääräinen vuotuinen sähkötuotos (MW_e) ja nimellinen kokonaislämpöteho (MW_{th});
- keskimääräinen vuotuinen primääripolttoaine ja polttoaineseos (soveltuvin osin);
- laitoksen tyyppi ja laitteistossa käytetty teknologia;
- suunniteltu hyötysuhde ja sen edellytykset;
- käyttöönottopäivämäärä;
- viimeisimmän merkittävän uudistamisen ajankohta;
- keskimääräiset vuotuiset käyttötunnit;
- keskimääräinen vuotuinen nettohyötysuhde;

b) nimiä sisältämätön luettelo ainoastaan lämpöä tuottavista laitoksista, joiden nimellislämpöteho on vähintään 50 MW, sisältäen jokaisesta laitoksesta seuraavat tiedot:

- laitoksen keskimääräinen vuotuinen lämpötuotos ja nimellinen kokonaislämpöteho (MW_{th});
- keskimääräinen vuotuinen primääripolttoaine ja polttoaineseos (soveltuvin osin);
- laitoksen tyyppi ja laitteistossa käytetty teknologia;
- suunniteltu hyötysuhde ja sen edellytykset;
- lämpökuormakonfiguraatio;
- käyttöönottopäivämäärä;
- viimeisimmän merkittävän uudistamisen ajankohta;
- keskimääräiset vuotuiset käyttötunnit;
- keskimääräinen vuotuinen nettohyötysuhde;

c) nimiä sisältämätön luettelo yhteistuotantolaitoksista, joiden nimellislämpöteho on vähintään 50 MW, sisältäen jokaisesta laitoksesta seuraavat tiedot:

– laitoksen keskimääräinen vuotuinen sähkö- ja lämpötuotos (MW_e ja MW_{th}) ja nimellinen kokonaislämpöteho (MW_{th});

– keskimääräinen vuotuinen primääripolttoaine ja soveltuvin osin polttoaineseos yhdenmukaistetuista hyötysuhteen viitearvoista annetun päätöksen 2007/74/EY mukaisesti;

– laitoksen tyyppi ja laitteistossa käytetty teknologia liitteen VII mukaisesti;

– suunniteltu hyötysuhde ja sen edellytykset;

– suunnitellut pelkän sähköntuotannon ja pelkän lämmöntuotannon hyötysuhteet;

– keskimääräinen vuotuinen rakennusaste;

– käyttöönottopäivämäärä;

– viimeisimmän merkittävän uudistamisen ajankohta;

– keskimääräiset vuotuiset käyttötunnit;

– keskimääräinen vuotuinen nettohyötysuhde;

d) nimiä sisältämätön luettelo kaasun ja öljyn jalostusta harjoittavista laitoksista, sisältäen jokaisesta laitoksesta seuraavat tiedot:

– laitoksen keskimääräinen vuotuinen energiapanos (MW_{th});

– laitoksen keskimääräinen vuotuinen energiatuotos (polttoaineseoksen energiasisältö, MW_{th});

– keskimääräinen vuotuinen raaka-aine;

– laitoksen tyyppi ja laitteistossa käytetty teknologia;

– suunniteltu hyötysuhde (teoreettinen);

– käyttöönottopäivämäärä;

– viimeisimmän merkittävän uudistamisen ajankohta;

– keskimääräiset vuotuiset käyttötunnit;

– keskimääräinen vuotuinen nettohyötysuhde.

LIITE XI

Energiaverkon sääntelyyn ja energia-alan sääntelyviranomaisten vahvistamiin tai hyväksymiin verkkotariffeihin liittyvät energiatehokkuusperusteet

1. Verkkotariffien on vastattava tarkasti sähkön ja kustannusten säästöjä, joita verkoissa on saavutettu kysynnänhallinta- ja kysynnänohjaustoimenpiteillä ja hajautetulla tuotannolla, mukaan lukien säästöt, joita on saatu alentamalla toimituskustannuksia ja verkkoinvestointien kustannuksia ja optimoimalla verkon toiminta.

2. Verkkosääntöjen ja -tariffien on annettava verkonhaltijoille mahdollisuus tarjota järjestelmäpalveluja ja järjestelmätariffeja kysynnänohjaustoimenpiteitä, kysynnän hallintaa ja hajautettua tuotantoa varten järjestäytyneillä sähkömarkkinoilla, erityisesti seuraavissa tarkoituksissa:

   a) loppukäyttäjät siirtävät kuormitusta kulutushuipuista muihin aikoihin ottaen huomioon uusiutuvista lähteistä, yhteistuotannosta ja hajautetusta tuotannosta peräisin olevan energian saatavuuden;

   b) energiansäästöt, joita saavutetaan energian yhteisostoryhmien toteuttamalla hajautettujen kuluttajien kysynnän ohjauksella;

   c) energiapalvelujen tarjoajien, myös energiapalveluyritysten, toteuttamista energiatehokkuustoimenpiteistä johtuva kysynnän aleneminen;

   d) tuotantolähteiden liittäminen ja ajaminen verkkoon alhaisemmilla jännitteillä;

   e) lähempänä kulutusta sijaitsevien tuotantolähteiden liittäminen; ja

   f) energian varastointi.

   Tässä säännöksessä käsitteeseen ”järjestäytyneet sähkömarkkinat” sisältyvät OTC-markkinat ja sähköpörssit, joissa käydään kauppaa energialla, kapasiteetilla, tasapainottamispalveluilla ja lisäpalveluilla kaikilla aikajaksoilla, mukaan lukien termiinimarkkinat, spot-markkinat ja päivänsisäiset markkinat.

3. Saatavilla on oltava verkkotariffeja, jotka tukevat loppukäyttäjien kysynnänohjaustoimenpiteiden dynaamista hinnoittelua, mukaan lukien:

   a) käyttöajankohdasta riippuvat tariffit;

   b) kriittisten kulutushuippujen hinnoittelu;

   c) reaaliaikainen hinnoittelu; ja

   d) kulutushuippujen alennukset.

LIITE XII
Siirtoverkonhaltijoiden ja jakeluverkonhaltijoiden energiatehokkuusvaatimukset

Siirto- ja jakeluverkonhaltijoiden on

a) laadittava ja julkaistava omat vakioidut sääntönsä niiden kustannusten kantamiselle ja jakamiselle, jotka aiheutuvat teknisistä mukautuksista, kuten verkkoyhteyksistä ja verkkojen vahvistamisesta sekä verkon toiminnan tehostamisesta ja kantaverkkosääntöjen syrjimättömästä täytäntöönpanosta, jotka ovat tarpeen tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön uusien tuottajien liittämiseksi yhteenliitettyyn verkkoon;

b) annettava tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön uudelle tuottajalle, joka haluaa tulla liitetyksi järjestelmään, kattavat ja tarpeelliset tiedot, kuten:

   i) kattava ja yksityiskohtainen arvio liittämisestä aiheutuvista kustannuksista;

   ii) kohtuullinen ja täsmällinen aikataulu verkkoon liittämistä koskevan pyynnön vastaanottoa ja käsittelyä varten;

   iii) kohtuullinen ohjeellinen aikataulu ehdotetulle verkkoon liittämiselle. Koko verkkoonliittämisprosessi ei saisi kestää 12 kuukautta kauemmin;

c) laadittava hajautetun tehokkaan yhteistuotannon tuottajien liittämistä koskevat vakioidut ja yksinkertaistetut menettelyt näiden tuottajien verkkoon liittämisen helpottamiseksi.

Edellä a kohdassa tarkoitettujen sääntöjen on perustuttava puolueettomiin, avoimiin ja syrjimättömiin perusteisiin, joissa otetaan erityisesti huomioon kaikki kustannukset ja hyödyt, jotka liittyvät kyseisten tuottajien verkkoon liittymiseen. Säännöissä voidaan määrätä erityyppisistä liittymistä.

LIITE XIII

Julkisen sektorin energiatehokkuutta koskevien sopimusten vähimmäissisältö

- Selkeä ja avoin luettelo toteutettavista energiatehokkuustoimenpiteistä
- Taatut säästöt, jotka saavutetaan toteuttamalla sopimuksen sisältämät toimenpiteet
- Sopimuksen kesto ja välitavoitteet, irtisanomisehdot ja -aika
- Selkeä ja avoin luettelo kunkin sopimuspuolen velvoitteista
- Viiteajankohta(-ajankohdat) saavutettujen säästöjen määrittämiseksi
- Selkeä ja avoin luettelo toimenpiteen toteuttamisvaiheista ja niihin liittyvistä kustannuksista
- Velvoite toteuttaa täysimittaisesti sopimukseen sisältyvät toimenpiteet ja dokumentoida kaikki hankkeen aikana tehdyt muutokset
- Kolmansien osapuolten osallistumista koskevat säännöt (alihankinta)
- Selkeä ja avoin esitys hankkeen rahoitusvaikutuksista ja rahallisten säästöjen jakautumisesta sopimuspuolten kesken (mm. palveluntarjoajalle maksettava korvaus)
- Selkeät ja avoimet määräykset taattujen saavutettujen säästöjen mittaamisesta ja varmentamisesta, laaduntarkastuksista ja takuista
- Määräykset menettelystä, jonka avulla otetaan huomioon olosuhteiden muutokset, jotka vaikuttavat sopimuksen sisältöön ja tulokseen (mm. energian hintojen muutokset, laitoksen käyttöaste)
- Yksityiskohtaiset tiedot kummankin sopimuspuolen velvoitteista

LIITE XIV
Raportoinnin yleiset puitteet

OSA 1. Vuosikertomusten yleiset puitteet

Tämän direktiivin 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vuosikertomusten pohjalta seurataan edistymistä vuodelle 2020 asetettujen kansallisten tavoitteiden saavuttamisessa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kertomuksiin sisältyvät vähintään seuraavat tiedot:

a) arvio seuraavista indikaattoreista edelliseltä vuodelta:

i) 2 artiklan 2 alakohdassa määritelty primäärienergian kulutus

ii) energian kokonaisloppukulutus

iii) energian loppukulutus seuraavilla aloilla:

- teollisuus
- liikenne (jaoteltuna matkustaja- ja tavaraliikenteeseen)
- kotitaloudet
- palvelut

iv) bruttoarvonlisäys seuravilla aloilla:

- teollisuus
- palvelut

v) kotitalouksien käytettävissä olevat tulot

vi) bruttokansantuote (BKT)

vii) lämpövoimaloiden sähköntuotanto

viii) lämpövoimaloiden lämmöntuotanto

ix) lämpövoimaloiden polttoainepanos

x) matkustajakilometrit (pkm)

xi) tonnikilometrit (tkm)

xii) väestö

Aloilla, joilla energiankulutus pysyy vakaana tai kasvaa, jäsenvaltioiden on analysoitava tämän syyt ja liitettävä oma arviointinsa arvioihin;

b) ajantasaiset tiedot edellisen vuoden aikana toteutetuista merkittävistä lainsäädäntötoimenpiteistä ja muista toimenpiteistä, jotka edistävät energiatehokkuutta koskevien kansallisten kokonaistavoitteiden saavuttamista vuoteen 2020 mennessä;

c) sellaisten julkisten elinten omistamien rakennusten kokonaispinta-ala, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 250 m^2 ja jotka eivät kertomuksen antamisvuoden tammikuun 1 päivänä täytä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja energiatehokkuusvaatimuksia;

d) sellaisten jäsenvaltioiden julkisten elinten omistamien rakennusten kokonaispinta-ala, jotka on kunnostettu edellisen vuoden aikana;

e) energiansäästöt, jotka on saavutettu 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla kansallisilla energiatehokkuusvelvoitejärjestelmillä tai 6 artiklan 9 kohdan mukaisesti hyväksytyillä vaihtoehtoisilla toimenpiteillä.

Ensimmäiseen kertomukseen on sisällyttävä myös 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kansallinen tavoite.

OSA 2. Täydentävien kertomusten yleiset puitteet

Tämän direktiivin 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kertomukset muodostavat kehyksen kansallisten energiatehokkuusstrategioiden kehittämiselle.

Kertomuksissa on käsiteltävä merkittäviä energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä ja odotettuja/saavutettuja energiansäästöjä, mukaan lukien energian toimittamisessa, siirrossa ja jakelussa sekä energian loppukäytössä saavutetut säästöt. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kertomuksiin sisältyvät vähintään seuraavat tiedot:

1. Tavoitteet ja strategiat

- 3 artiklan 1 kohdassa vaadittu kansallinen energiatehokkuustavoite vuodelle 2020;
- direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1 kohdassa vahvistettu kansallinen ohjeellinen energiansäästötavoite;
- muut olemassa olevat energiansäästötavoitteet, jotka koskevat koko taloutta tai tiettyjä aloja.

2. Toimenpiteet ja energiansäästö

Kertomuksissa on annettava tiedot toimenpiteistä, jotka on hyväksytty tai aiotaan hyväksyä tämän direktiivin keskeisten osien täytäntöönpanemiseksi, sekä niihin liittyvistä säästöistä.

a) Primäärienergian säästöt

Kertomuksissa on lueteltava merkittävät toimenpiteet ja toimet, joita on toteutettu primäärienergian säästämiseksi kaikilla talouden aloilla. Kustakin toimenpiteestä tai toimenpidekokonaisuudesta on esitettävä arvio vuoteen 2020 mennessä odotetuista säästöistä sekä säästöistä, jotka on saavutettu kertomuksen antamisajankohtaan mennessä.

Lisäksi olisi annettava tietoja toimenpiteiden muista vaikutuksista/hyödyistä (kasvihuonekaasupäästöjen väheneminen, ilmanlaadun parantuminen, työpaikkojen syntyminen jne.) sekä niiden toteuttamisbudjetista.

b) Loppuenergian säästöt

Ensimmäisessä ja toisessa täydentävässä kertomuksessa on esitettävä tulokset direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetun loppuenergian säästötavoitteen saavuttamisessa. Jos saatavilla ei ole laskelmaa/arviota toimenpidekohtaisista säästöistä, on ilmoitettava toimenpiteistä (yhdistettynä) sektoritasolla saavutettu energiansäästö.

Ensimmäiseen ja toiseen kertomukseen on lisäksi sisällyttävä energiasäästöjen määrityksessä käytetty mittaus- ja/tai laskentamenetelmä. Jos sovelletaan ”suositeltuja menetelmiä[45]”, kertomuksessa on viitattava niihin.

3. Tämän direktiivin säännöksiin liittyvät erityiset tiedot

3.1. Julkiset elimet (4 artikla)

Täydentäviin kertomuksiin on sisällyttävä luettelo julkisista elimistä, jotka ovat laatineet energiatehokkuussuunnitelman 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3.2. Energiatehokkuusvelvoitteet (6 artikla)

Täydentäviin kertomuksiin on sisällyttävä liitteen IV mukaisesti valitut kansalliset kertoimet.

Ensimmäiseen täydentävään kertomukseen on sisällyttävä lyhyt kuvaus 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta kansallisesta järjestelmästä tai 6 artiklan 9 kohdan mukaisesti hyväksytyistä vaihtoehtoisista toimenpiteistä.

3.3. Energiakatselmukset ja energianhallintajärjestelmät (7 artikla)

Täydentäviin kertomuksiin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

a) edeltävinä kolmena vuonna tehtyjen energiakatselmusten määrä;

b) edeltävinä kolmena vuonna suurissa yrityksissä tehtyjen energiakatselmusten määrä;

c) jäsenvaltion alueella sijaitsevien suurten yritysten määrä ja tieto siitä, kuinka moneen niistä sovelletaan 7 artiklan 3 kohtaa.

3.4. Tehokkaan lämmityksen ja jäähdytyksen edistäminen (10 artikla)

Täydentäviin kertomuksiin on sisällyttävä arvioi 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kansallisen lämmitys- ja jäähdytyssuunnitelman toteuttamisessa saavutetusta edistymisestä.

3.5. Energian muuntaminen (11 artikla)

- Täydentäviin kertomuksiin on sisällyttävä ei-luottamuksellinen tiivistelmä 11 artiklassa tarkoitetun inventaarion tiedoista liitteen X vaatimusten mukaisesti.

3.6. Energian siirto ja jakelu (12 artikla)

- Ensimmäiseen täydentävään kertomukseen ja sen jälkeen 10 vuoden välein annettaviin kertomuksiin on sisällyttävä 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut sähkö- ja kaasuinfrastruktuurin energiatehokkuusmahdollisuuksia koskevat suunnitelmat.

---

[45] Asiakirja ”*Recommendations on Measurement and Verification Methods in the framework of the Directive 2006/32/EC on Energy End-Use Efficiency and Energy Services*”.

3.7. Sertifiointijärjestelmien saatavuus (13 artikla)

Täydentäviin kertomuksiin on sisällyttävä tiedot energiapalvelujen, energiakatselmusten ja energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden tarjoajien saatavilla olevista sertifiointijärjestelmistä tai vastaavista pätevyysjärjestelmistä.

3.8. Energiapalvelut (14 artikla)

Täydentäviin kertomuksiin on sisällyttävä linkki internet-sivustolle, jossa 14 artiklassa tarkoitetut energiapalvelujen tarjoajien kansalliset luettelot ja rekisterit ovat saatavilla.

3.9. Muut energiatehokkuutta edistävät toimenpiteet (15 artikla)

Ensimmäiseen täydentävään kertomukseen on sisällyttävä luettelo 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä.

LIITE XV
Vastaavuustaulukko

Direktiivi 2006/32/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artikla	1 artikla
3 artiklan a alakohta	1 artiklan 1 kohta
3 artiklan b alakohta	--
3 artiklan c alakohta	--
3 artiklan d alakohta	--
--	2 artiklan 2 alakohta
3 artiklan e alakohta	2 artiklan 3 alakohta
3 artiklan f alakohta	--
3 artiklan g alakohta	--
3 artiklan h alakohta	--
3 artiklan i alakohta	--
--	2 artiklan 4 alakohta
--	2 artiklan 5 alakohta
--	2 artiklan 6 alakohta
3 artiklan j alakohta	2 artiklan 13 alakohta
3 artiklan k alakohta	--
3 artiklan l alakohta	2 artiklan 12 alakohta
3 artiklan m alakohta	--
3 artiklan n alakohta	2 artiklan 10 alakohta
3 artiklan o alakohta	2 artiklan 7 alakohta
3 artiklan p alakohta	2 artiklan 8 alakohta
3 artiklan q alakohta	2 artiklan 9 alakohta
3 artiklan r alakohta	--

3 artiklan s alakohta	--
--	2 artiklan 11 alakohta
--	2 artiklan 14 alakohta
--	3 artikla
4 artikla	--
5 artikla	4 artiklan 5 kohta
6 artiklan 1 kohdan a alakohta	6 artiklan 6 kohdan b ja c alakohta
6 artiklan 1 kohdan b alakohta	6 artiklan 7 kohta
6 artiklan 2 kohta	6 artiklan 1, 2, 3, 4 ja 5 kohta, 6 kohdan a alakohta, 8, 9 ja 10 kohta
7 artiklan 1 kohta	--
7 artiklan 2 kohta	15 artiklan 1 kohdan viimeinen alakohta
7 artiklan 3 kohta	--
8 artikla	13 artiklan 1 kohta
--	13 artiklan 2 kohta
9 artiklan 1 kohta	--
9 artiklan 2 kohta	14 artiklan b, c ja e alakohta
10 artiklan 1 kohta	12 artiklan 4 kohta
10 artiklan 2 kohta	12 artiklan 3 kohta
11 artikla	--
12 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
12 artiklan 2 kohta	--
--	7 artiklan 2 kohta
12 artiklan 3 kohta	7 artiklan 3 kohta
13 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohta
13 artiklan 2 kohta	8 artiklan 2 kohta
--	9 artikla

--	11 artikla
--	12 artiklan 1 ja 2 kohta
--	14 artiklan a ja d alakohta
--	15 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
--	15 artiklan 2 kohta
--	16 artikla
14 artiklan 1 ja 2 kohta	19 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
14 artiklan 3 kohta	--
14 artiklan 4 ja 5 kohta	19 artiklan 4 ja 5 kohta
--	17 artiklan 1 kohta
15 artiklan 1 kohta	17 artiklan 2 kohta
15 artiklan 2 kohta	--
15 artiklan 3 kohta	--
15 artiklan 4 kohta	--
--	18 artikla
--	19 artiklan 7 kohta
--	19 artiklan 8 kohta
--	19 artiklan 9 kohta
--	19 artiklan 10 kohta
16 artikla	20 artikla
17 artikla	21 artikla
18 artikla	22 artikla
19 artikla	23 artikla
20 artikla	24 artikla
Liite I	--
Liite II	Liite IV
Liite III	--

Liite IV	--
Liite V	--
Liite VI	Liite III
--	Liite V
--	Liite VI
--	Liite VII
--	Liite VIII
--	Liite IX
--	Liite X
--	Liite XI
--	Liite XII
--	Liite XIII
--	Liite XIV
--	Liite XV
Direktiivi 2004/8/EY	**Tämä direktiivi**
1 artikla	1 artikla
2 artikla	1 artikla
3 artiklan a alakohta	2 artiklan 15 alakohta
3 artiklan b alakohta	2 artiklan 17 alakohta
3 artiklan c alakohta	2 artiklan 16 alakohta
3 artiklan d alakohta	2 artiklan 18 alakohta
3 artiklan e alakohta	--
3 artiklan f alakohta	--
3 artiklan g alakohta	2 artiklan 20 alakohta
3 artiklan h alakohta	--
3 artiklan i alakohta	2 artiklan 19 alakohta
3 artiklan j alakohta	--

3 artiklan k alakohta	2 artiklan 21 alakohta
3 artiklan l alakohta	2 artiklan 22 alakohta
3 artiklan m alakohta	2 artiklan 24 alakohta
3 artiklan n alakohta	2 artiklan 23 alakohta
3 artiklan o alakohta	--
--	2 artiklan 25 alakohta
--	2 artiklan 26 alakohta
--	2 artiklan 27 alakohta
4 artiklan 1 kohta	Liite II, kohdan f ensimmäinen alakohta
--	10 artiklan 1–9 kohta
4 artiklan 2 kohta	10 artiklan 10 kohdan kolmas alakohta
4 artiklan 3 kohta	--
5 artikla	10 artiklan 10 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
6 artikla	--
7 artiklan 1 kohta	10 artiklan 11 kohta
7 artiklan 2 kohta	--
7 artiklan 3 kohta	--
8 artikla	12 artiklan 5 kohta
--	12 artiklan 6 kohta
--	12 artiklan 7 kohta
9 artikla	--
10 artiklan 1 ja 2 kohta	--
10 artiklan 3 kohta	19 artiklan 6 kohta
11 artikla	--
12 artikla	--
13 artikla	17 artiklan 2 kohta

14 artikla	--
15 artikla	22 artikla
16 artikla	--
17 artikla	23 artikla
18 artikla	24 artikla
Liite I	Liite I, osa II
Liite II	Liite I, osa I
--	Liite I, osa III
Liite III	Liite II
Liite IV	--

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi energiatehokkuudesta ja direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta

1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)[46]

ENERGIA [32]

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

☐ Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen**.

☐ Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen**[47].

☐ Ehdotus/aloite liittyy **käynnissä olevan toimen jatkamiseen**.

☒ Ehdotus/aloite liittyy **toimeen, joka on suunnattu uudelleen**.

1.4. Tavoitteet

1.4.1. Komission monivuotinen strateginen tavoite (monivuotiset strategiset tavoitteet), jonka (joiden) saavuttamista ehdotus/aloite tukee

Tämä ehdotus sisältyy älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun Eurooppa 2020 -strategiaan. Se auttaa suoraan saavuttamaan yhden Eurooppa 2020 -strategian viidestä yleistavoitteesta: 20 prosentin energiatehokkuustavoitteen toteuttamisen vuonna 2020.

1.4.2. Erityistavoite (erityistavoitteet) sekä toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä

Erityistavoite nro:

Nro 3: Toteutetaan 20 prosentin vähennys EU:n energiankulutuksessa

Nro 4: Edistetään uusiutuvien energialähteiden käyttöä sekä parannetaan liikenteen, asumisen/palvelualan ja teollisuuden energiatehokkuutta poistamalla muita kuin teknologisia esteitä (Euroopan älykäs energiahuolto -ohjelma)

Toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä:

Nro 3: 32 04 03

---

46 ABM: toimintoperusteinen johtaminen; ABB: toimintoperusteinen budjetointi.

47 Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 49 artiklan 6 kohdan a ja b alakohdassa.

Nro 4: 32 04 06

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmän tilanteeseen

Ehdotus vaikuttaa myönteisesti energian saannin varmuuteen Euroopassa, edistää ilmastonmuutoksen lieventämistoimia ja vaikuttaa myönteisesti myös talouskasvuun ja työpaikkojen luomiseen. Energiansäästöt vapauttavat taloudellisia resursseja, jotka voidaan investoida edelleen muualle talouteen ja jotka voivat täydentää rajallisia julkisia budjetteja. Yksittäisten kansalaisten kannalta energiatehokkuus merkitsee energialaskujen pienenemistä. Ehdotuksessa on myös toimenpiteitä, joilla käsitellään energiaköyhyyden ongelmaa. Lisäksi sen, että vähemmällä energialla voidaan tuottaa enemmän, pitäisi parantaa EU:n eri teollisuudenalojen kilpailukykyä ja antaa niille maailmanlaajuinen johtoasema energiatehokkuuteen liittyvien teknologioiden alalla.

1.4.4. Tulos- ja vaikutusindikaattorit

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen toteuttamista seurataan

Tämän ehdotuksen mukaisesti jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle vuosittain edistymisestä direktiivin täytäntöönpanossa käyttäen useita indikaattoreita (esim. primäärienergian kulutus, toimintaindikaattorit useilla aloilla, kuten teollisuudessa, asunto- ja palvelusektoreilla, liikenteessä, energian toimituksissa, vuoden aikana saneerattu julkisessa omistuksessa olevien rakennusten kokonaispinta-ala). Jäsenvaltioiden on myös raportoitava kolmen vuoden välein useista täytäntöönpanoa koskevista indikaattoreista.

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

Tämän ehdotuksen lyhyen aikavälin tavoitteena on edistää merkittävästi EU:n energiatehokkuustavoitteen saavuttamista vuonna 2020 sekä Eurooppa 2020 -strategian toteuttamista. Ehdotuksen pitkän aikavälin tavoitteena on toteuttaa energiatehokkuusparannuksia EU:ssa vielä vuoden 2020 jälkeen.

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo

EU on asettanut tavoitteekseen vähentää primäärienergian kulutusta 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä. Tästä tavoitteesta on myös tehty Eurooppa 2020 -strategian viidestä yleistavoitteesta. Nykyisellä poliittisella kehyksellä ei ole EU:n eikä jäsenvaltioiden tasolla onnistuttu hyödyntämään olemassa olevia energiansäästömahdollisuuksia.

Energia-alan haasteet, joihin tällä ehdotuksella vastataan (energian saannin varmuus, kestävyys ja ilmastonmuutos sekä EU:n kilpailukyky), ovat huolenaiheita koko EU:ssa, minkä vuoksi tarvitaan EU:n tason toimia, jotta voidaan varmistaa koordinointi ja yhteisten tavoitteiden tehokkaampi saavuttaminen.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

Nykyisellä energiatehokkuuskehyksellä, eli energiapalveludirektiivillä ja yhteistuotantodirektiivillä, jotka tällä ehdotuksella kumotaan, ei niiden liian pehmeän sanamuodon vuoksi ole onnistuttu kokonaisuudessaan hyödyntämään olemassa olevia energiansäästömahdollisuuksia. Tällä ehdotuksella pyritään korjaamaan mainittujen

kahden direktiivin puutteet lujittamalla ja selkeyttämällä tekstiä ja asettamalla selkeät tavoitteet.

1.5.4. Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut

Tämä ehdotus liittyy läheisesti Eurooppa 2020 -strategiaan ja Eurooppa 2020 -lippulaiva-aloitteeseen, joka koskee resurssitehokasta Eurooppaa. Ehdotus on EU:n ilmasto-, energia- ja sosiaalipolitiikkojen mukainen ja täydentää niitä.

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

☐ Ehdotuksen/aloitteen mukaisen toiminnan **kesto on rajattu**.

– ☐ Ehdotuksen/aloitteen mukainen toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.

– ☐ Rahoitusvaikutukset alkavat vuonna VVVV ja päättyvät vuonna VVVV.

☒ Ehdotuksen/aloitteen mukaisen toiminnan **kestoa ei ole rajattu**.

- Täytäntöönpano alkaa lainsäädäntöprosessin edistymisestä riippuen mahdollisesti vuonna 2012.
- Tämän jälkeen se toteutetaan täydessä laajuudessa.

1.7. Hallinnointitapa (hallinnointitavat)[48]

☒ komissio **hallinnoi suoraan keskitetysti**

☐ **välillinen keskitetty hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

– ☐ toimeenpanovirastoille

– ☐ yhteisöjen perustamille elimille[49]

– ☐ kansallisille julkisoikeudellisille elimille tai julkisen palvelun tehtäviä hoitaville elimille

– ☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston mukaisia erityistoimia ja jotka nimetään varainhoitoasetuksen 49 artiklan mukaisessa perussäädöksessä

☐ **hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa

☐ **hajautettu hallinnointi** yhteistyössä kolmansien maiden kanssa

☐ **hallinnointi yhteistyössä** kansainvälisten järjestöjen kanssa (***tarkennettava***)

Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, huomautuksille varatussa kohdassa olisi annettava lisätietoja.

Huomautukset:

Täytäntöönpanosta suurin osa on jäsenvaltioiden vastuulla. Komissio suorittaa useita selvityksiä ja arviointeja sekä seuraa ja tukee (useiden yhteistyöaloitteiden kuten koordinoitujen toimien kautta) täytäntöönpanoa kansallisella tasolla.

[48] Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

[49] Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 185 artiklassa.

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset

Jäsenvaltioiden on toimitettava i) vuosiraportti, joka perustuu useisiin energiaa ja täytäntöönpanoa koskeviin perusindikaattoreihin, ja ii) kolmivuotisraportti, jossa annetaan laajempia tietoja direktiivin täytäntöönpanosta sekä kansallisista energiatehokkuustoimista ja -strategioista.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.2.1. Todetut riskit

Direktiivin täytäntöönpanoon liittyvät riskit yksilöidään ehdotuksen yhteydessä laaditussa täytäntöönpanosuunnitelmassa. Riskit liittyvät vaiheeseen, jossa direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja täytäntöönpanovaiheeseen, ja niitä on sekä ehdotuksen sisällä että sen ulkopuolella.

2.2.2. Valvontamenetelmä(t)

Täytäntöönpanosuunnitelmaan sisältyy toimia yksilöityjen riskien lieventämiseksi. Tällaisia toimia ovat esimerkiksi jäsenvaltioiden kanssa käytävän vuoropuhelun ja niiden kanssa tehtävän yhteistyön lujittaminen sekä koordinoiduissa toimissa että kahdenvälisesti, vastaavuustaulukoita koskeva vaatimus sekä noudattamatta jättämisestä koituvien seuraamusten vahvistaminen. Komissio aikoo myös arvioida kansalliset vuotuiset ja kolmivuotisraportit. Komissio voi myös antaa suosituksia.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut torjunta- ja suojatoimenpiteet

Tämä ehdotus ei vaikuta EU:n talousarvion toimintapuoleen. Ei yksilöityjä riskejä.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä

Moniv. rahoitus-kehyksen otsake	Budjettikohta	Määräraha-laji	Rahoitusosuudet			
	Numero [Nimi……...…….]	JM/EI-JM (50)	EFTA-mailta[51]	ehdokas-mailta[52]	kolman-silta mailta	varainhoitoasetuk-sen 18 artiklan 1 kohdan aa alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet
(1A)	32.04.03 [Eurooppalaisen energiapolitiikan ja energian sisämarkkinoiden tukitoimet]	JM	EI	EI	EI	EI
(1A)	32.04.06 [Kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelma – ”Älykäs energiahuolto Euroopassa” -ohjelma]	JM	KYLLÄ	KYLLÄ	EI	EI

- Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohdat - EI

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä

Moniv. rahoitus-kehyksen otsake	Budjettikohta	Määräraha-laji	Rahoitusosuudet			
	Numero [Nimi……...…….]	JM/EI-JM	EFTA-mailta	ehdokas-mailta	kolman-silta mailta	varainhoitoasetuk-sen 18 artiklan 1 kohdan aa alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet
	[XX.YY.YY.YY]		KYLLÄ/ EI	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/ EI	KYLLÄ/EI

50 JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

51 EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

52 Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

EHDOTUS PANNAAN TÄYTÄNTÖÖN KÄYTTÄEN NYKYISTÄ TALOUSARVIOTA EIKÄ SE VAIKUTA MONIVUOTISEEN RAHOITUSKEYKSEEN.

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake:	**Numero**	[Otsake 1A]

PO: <ENER>			vuosi **n**[53]	vuosi **n + 1**	vuosi **n + 2**	vuosi **n + 3**	…ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			**YHTEENSÄ**
• Toimintamäärärahat										
Budjettikohdan numero 32.04.03	Sitoumukset	(1)	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	**1,4**
	Maksut	(2)	0,06	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	**1,26**
Budjettikohdan numero 32.04.06	Sitoumukset	(1a)	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	**33,6**
	Maksut	(2a)	1,44	3,36	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	**28,8**
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat[54]										
Budjettikohdan numero 32010406		(3)								
<ENER> PO:n määrärahat	Sitoumukset	=1+1a +3	5	5	5	5	5	5	5	**35,0**

[53] Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

[54] Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

YHTEENSÄ	Maksut	=2+2a +3	1,5	3,56	5	5	5	5	5	**30,06**
• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)	5	5	5	5	5	5	5	**35,0**
	Maksut	(5)	1,5	3,56	5	5	5	5	5	**30,06**
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)								
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN <1A> kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=4+ 6	5	5	5	5	5	5	5	**35,0**
	Maksut	=5+ 6	1,5	3,56	5	5	5	5	5	**30,06**

Jos ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia useampaan otsakkeeseen:

• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)								
	Maksut	(5)								
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)								
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEISIIN 1–4 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ (viitemäärä)	Sitoumukset	=4+ 6	5	5	5	5	5	5	5	**35,0**
	Maksut	=5+ 6	1,5	3,56	5	5	5	5	5	**30,06**

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake:	**5**	”Hallintomenot”

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		vuosi **n**	vuosi **n + 1**	vuosi **n + 2**	vuosi **n + 3**	…ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			**YHTEENSÄ**
PO: <ENER>									
• Henkilöresurssit		0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	**5.089**
• Muut hallintomenot		0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	**0.602**
PO <ENER> YHTEENSÄ	Määrärahat	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	**5.691**

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	**5.691**

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		vuosi **n**[55]	vuosi **n + 1**	vuosi **n + 2**	vuosi **n + 3**	…ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			**YHTEENSÄ**
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEISIIN 1–5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	40,691
	Maksut	2,313	4,373	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	35,751

[55] Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

3.2.2. *Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin*

- ☒ Ehdotus/aloite ei edellytä uusia toimintamäärärahoja (aloite sisältyy nykyiseen rahoituskehykseen).
- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

Maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset			vuosi **n**		vuosi **vuosi**		vuosi **n + 2**		vuosi **n + 3**		…ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)						**YHTEENSÄ**	
	TUOTOKSET																	
⇩	Tyyppi[56]	Keskimäär. kustannukset	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Numero Lukumäärä	Kustannus	Numero Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä yhteensä	Kustannukset yhteensä cost
ERITYISTAVOITE Nro 3: Toteutetaan 20 prosentin vähennys EU:n energiankulutuksessa verrattuna PRIMES 2007 -mallin mukaisiin vuotta 2020 koskeviin ennusteisiin																		
- tuotos	study	1	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	**7**	**1,4**
Välisumma erityistavoite 3				0,2		0,2		0,2		0,2		0,2		0,2		0,2	**7**	**1,4**
ERITYISTAVOITE Nro 4: Edistetään uusiutuvien energialähteiden käyttöä sekä parannetaan liikenteen, asumisen/palvelualan ja teollisuuden energiatehokkuutta poistamalla muita kuin teknologisia esteitä (Euroopan älykäs energiahuolto -ohjelma)																		
- tuotos	selvitys	1,4	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	**14**	**19,6**
- tuotos	koordinoitu toimi	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	**2,1**	**14**
Välisumma erityistavoite 4			2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	**16,1**	**33,6**

[56] Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit).

KUSTANNUKSET YHTEENSÄ		5		5		5		5		5		5		5		**35**

3.2.3. Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin

3.2.3.1. Yhteenveto

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti: (aloite sisältyy nykyiseen rahoituskehykseen)

Hallintomäärärahojen tarve katetaan tämän toimen hallinnointiin jo osoitetuilla varoilla ja/tai pääosaston sisäisillä uudelleenjärjestelyillä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	vuosi **N**[57]	vuosi **n + 1**	vuosi **n + 2**	vuosi **n + 3**	…ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			**YHTEENSÄ**
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 5								
Henkilöresurssit	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	**5,089**
Muut hallintomenot	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	**0,602**
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 5, välisumma	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	**5,691**
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 5 sisältymättömät[58]								
Henkilöresurssit								
Muut hallintomenot								
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 5 sisältymättömät, välisumma								
YHTEENSÄ	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	**5,691**

57 Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

58 Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

3.2.3.2. Henkilöresurssien arvioitu tarve

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää jo osoitettuja henkilöresursseja seuraavasti:

arvio kokonaislukuina (tai enintään yhden desimaalin tarkkuudella)

	vuosi **n**	vuosi **n + 1**	vuosi **n + 2**	vuosi **n + 3**	…ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
• Henkilöstötaulukkoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)							
XX 01 01 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot)	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727
XX 01 01 02 (lähetystöt)							
XX 01 05 01 (epäsuora tutkimustoiminta)							
10 01 05 01 (suora tutkimustoiminta)							
• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)[59]							
XX 01 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö ja kansalliset asiantuntijat)							
XX 01 02 02 (lähetystöjen sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö, nuoremmat asiantuntijat ja kansalliset asiantuntijat)							
XX 01 04 **yy**[60] - päätoimipaikassa[61]							
XX 01 04 **yy**[60] - lähetystöissä							
XX 01 05 02 (epäsuora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö ja kansalliset asiantuntijat)							
10 01 05 02 (suora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö ja kansalliset asiantuntijat)							
Muu budjettikohta (mikä?)							
YHTEENSÄ	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla

---

59 Sopimussuhteiset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö, nuoremmat asiantuntijat lähetystöissä, paikalliset toimihenkilöt ja kansalliset asiantuntijat

60 Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

61 Etenkin rakennerahastot, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto (maaseuturahasto) ja Euroopan kalatalousrahasto.

henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	Tarkoituksenmukaiset toimet komission eri tehtävien suorittamiseksi (esim. jäsenvaltioiden raporttien tarkastelu, selvitysten käynnistäminen ja valvonta, analyysien teko, täytäntöönpanon tukiohjelmien suunnittelu, täytäntöönpanon valvonta)
Ulkopuolinen henkilöstö	

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

- ☒ Ehdotus/aloite on nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen mukainen.
- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää rahoituskehyksen asianomaisen otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.

Selvitys rahoitussuunnitelmaan tarvittavista muutoksista, mainittava myös kyseeseen tulevat budjettikohdat ja määrät ….

- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää joustovälineen varojen käyttöön ottamista tai monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamista[62].

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehyksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät ……..

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen osallistuminen rahoitukseen

- ☒ Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja.
- Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	vuosi **n**	vuosi **n + 1**	vuosi **n + 2**	vuosi **n + 3**	…ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho								
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ								

62 Katso toimielinten sopimuksen 19 ja 24 kohta.

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- ☒ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
  - – ☐ vaikutukset omiin varoihin
  - – ☐ vaikutukset sekalaisiin tuloihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoto-vuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus[63]						
		vuosi **n**	vuosi **n + 1**	vuosi **n + 2**	vuosi **n + 3**	…ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
Momentti …….								

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen sekalaisten tulojen tapauksessa:

….

Selvitys tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmästä

….

[63] Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 25 prosentin osuus.